

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 25.5.2018
COM(2018) 329 final

2018/0164 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на въвеждането на
подробни технически мерки за функционирането на окончателната система на
ДДС за данъчно облагане на търговията между държавите членки**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

С приближаването на датата 1 януари 1993 г. за стартиране на единния пазар стана очевидно, че окончателна система на облагане с данък на сделките със стоки не може да бъде въведена навреме, за да се даде възможност за свободното движение на стоки. Въпреки това от 1 януари 1993 г. бяха премахнати всички данъчни проверки на вътрешните граници на Европейската общност. Търговците вече не бяха длъжни да заплащат данък върху добавената стойност (ДДС), когато техните стоки пресичат граница между държави членки. За да се сложи край на данъчните проверки на границите, беше необходимо съгласие относно основните промени в системата за прилагане на ДДС към вътреобщностните сделки. Първоначалните предложения на Комисията (изложени в Бялата книга за единния пазар от 1985 г.) бяха предмет на обсъждане без определени резултати до октомври 1989 г., когато стана ясно, че времето до януари 1993 г. е вече недостатъчно за прилагането им. Вместо това бе изготвена не толкова амбициозна алтернатива, която даваше възможност за слагане на край на данъчните проверки на границите при запазване на основните характеристики на съществуващия дотогава режим.

Именно тази алтернативна, преходна система на ДДС бе въведена и остава все още в сила 25 години по-късно. Съгласно този режим, и по-специално в частта му за сделките със стоки между предприятия, презграничното движение на стоки се разделя на две отделни сделки: освободена доставка в отправната държава членка на стоките и вътреобщностно придобиване, облагано в държавата членка на местоназначение. Тези правила бяха възприети като временни и имат своите недостатъци, тъй като позволяват закупуването на стоки без ДДС, което увеличава възможностите за измама, като същевременно присъщата сложност на системата не благоприятства презграничната търговия.

В резултат на широко обсъждане Комисията прие *План за действие във връзка с ДДС — Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — време за избор*¹ („План за действие във връзка с ДДС“). Наред с другото, Комисията обяви своето намерение да приеме окончателна система на ДДС за вътресъюзната презгранична търговия, основана на принципа на данъчно облагане в държавата членка на местоназначение, с оглед създаването на стабилно единно европейско пространство по отношение на ДДС. Изпълнението на Плана за действие във връзка с ДДС беше част и от Пакета за справедливо данъчно облагане, обявен в писмото за намеренията на председателя Юнкер, придружаващо Речта за състоянието на Съюза, 2017 г.²

¹ COM(2016) 148 final.

² Реч за състоянието на Съюза, 2017 г. Писмо за намеренията до председателя Антонио Таяни и до министър-председателя Юри Ратас, 13 септември 2017 г., достъпно на адрес https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_bg.pdf. Вж. също приложение I към Работната програма на Комисията за 2017 г., COM(2016) 710 final, Страсбург, 25.10.2016 г., стр. 3, достъпно на адрес https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/cwp_2017_annex_i_bg.pdf.

Комисията прие след това Съобщение относно изпълнението на Плана за действие във връзка с ДДС — *Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — време за действие*³, в което изложи серия от стъпки, които да бъдат предприети постепенно към това единно пространство на ЕС по отношение на ДДС.

Освен промяната в окончателната система на ДДС за презграничната търговия този ход включва две други предложения за изменение на Директивата за ДДС: едно във връзка със ставките на ДДС⁴ и едно във връзка със специалния режим за малките предприятия⁵. В допълнение той включва и предложение за Регламент на Съвета относно борбата с измамите в областта на ДДС⁶.

Що се отнася до промените към окончателна система на ДДС въз основа на принципа за данъчно облагане в държавата членка на местоназначение, бе обявен подход с постепенна промяна на два етапа: първи етап на уреждане на вътресъюзните доставки на стоки между предприятия и втори етап за доставките на услуги.

Първият етап бе разделен допълнително на два подетапа. Първият подетап, представен едновременно със съобщението, беше законодателно предложение, в което са изложени основните елементи за по-проста и по-добре защитена срещу измами окончателна система на ДДС за вътресъюзната търговия⁷.

Настоящото предложение е вторият подетап. В него се съдържат подробни разпоредби за въвеждане на тези основни елементи за вътресъюзните доставки на стоки между предприятия.

Настоящото предложение трябва да се допълни с предложение за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност. Последното предложение е от технически характер, тъй като ще се състои в привеждане на сътрудничеството между държавите членки в съответствие с предложените промени в системата на ДДС за презгранични доставки на стоки. Това предложение ще бъде направено своевременно, за да се даде възможност за неговото приемане и изпълнение към датата на влизането в сила на настоящото предложение.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Въвеждането на окончателна система за вътресъюзните доставки на стоки е един от основните елементи на Плана за действие във връзка с ДДС. Настоящото предложение заменя преходния режим, приложим от 1 януари 1993 г., с окончателна система на ДДС за вътресъюзната търговия между предприятия, съгласно която вътрешните и презграничните сделки със стоки ще бъдат третираны еднакво. Освен това окончателната система на ДДС ще създаде стабилно единно европейско пространство по отношение на ДДС, в което да бъде изграден един по-задълбочен и по-справедлив единен пазар, благоприятстващ разкриването на работни места, растежа, инвестициите и конкурентоспособността.

³ COM(2017) 566 final.

⁴ COM(2018) 20 final.

⁵ COM(2018) 21 final.

⁶ Изменено предложение за Регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на мерките за засилване на административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност (COM(2017) 706 final).

⁷ COM(2017) 569 final.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Създаването на опростена, съвременна и защитена срещу измами система на ДДС е един от фискалните приоритети, определени от Комисията⁸.

Намаляването на регулаторната тежест, по-специално за малките и средните предприятия (МСП), също е важна цел, подчертана в стратегията за растеж на Съюза⁹.

Предложената инициатива и нейните цели са в съответствие с политиката на Съюза за МСП, определена в Законодателния акт за малкия бизнес (SBA, „Small Business Act“)¹⁰, и по-специално с принцип VII относно подпомагане на МСП да се възползват по-добре от възможностите, предлагани от единния пазар. Освен това тя е в съответствие със Стратегията за единния пазар¹¹ и целите на Програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT).

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

С предложената директива се изменя Директивата за ДДС на основание на член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз. В този член се предвижда Съветът, като действа с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент и Икономическия и социален комитет, да приема разпоредби за хармонизиране на правилата на държавите членки в областта на косвеното данъчно облагане.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Според принципа на субсидиарност, установен в член 5, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, действие на равнището на Съюза може да бъде предприемано само когато предвидените цели не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен самостоятелно от държавите членки и следователно могат да бъдат постигнати по-добре от Съюза поради мащаба или въздействието на предложените действия.

Правилата на ДДС за презграничната търговия в Съюза не могат, поради своето естество, да бъдат определяни от отделните държави членки, тъй като неизбежно става дума за предприятия, разположени в повече от една държава членка. Освен това ДДС представлява данък, хармонизиран на равнището на Съюза, и следователно всяка инициатива за въвеждане на окончателна система на ДДС за презграничните доставки на стоки изисква предложение на Комисията за изменение на Директивата за ДДС¹².

⁸ Годишен обзор на растежа за 2017 г.; вж.: https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_en

⁹ Европа 2020: Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж; вж.: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:BG:PDF>

¹⁰ Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — „Мисли първо за малките!“ — „Small Business Act“ за Европа (COM(2008) 394 окончателен).

¹¹ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Осъвременяване на единния пазар: повече възможности за гражданите и предприятията“, COM(2015) 550 final.

¹² Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

- **Пропорционалност**

Предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност, т.е. то не надхвърля необходимото за постигане на целите на Договорите, по-специално безпрепятственото функциониране на единния пазар. Както и при проверката за спазване на принципа на субсидиарност, държавите членки не биха могли да се справят с проблеми като измамите или сложността на системата без предложение за изменение на Директивата за ДДС.

- **Избор на инструмент**

Предложеният акт е директива за изменение на Директивата за ДДС.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство

През 2011 г. бе извършена ретроспективна оценка от външен консултант на елементите от системата на ДДС на Съюза и констатациите от нея бяха използвани като отправна точка за прегледа на настоящата система на ДДС¹³.

- **Консултации със заинтересованите страни**

Интензивни консултации със заинтересованите страни се състояха в рамките на подготовката на законодателното предложение COM(2017) 569 final, в което са изложени основните елементи на окончателния режим за ДДС. След приемането на това предложение многобройни отзиви в подкрепа на общата цел за създаване на солидно единно европейско пространство по отношение на ДДС бяха получени чрез портала „Better Regulation“ („По-добро регулиране“) и от прояви, организирани с търговски и стопански асоциации.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Експертните становища, събрани чрез няколко проучвания, посочени в COM(2017) 569 final от 4 октомври 2017 г., за определяне на основните елементи на окончателната система на ДДС, обхванаха необходимото за настоящото предложение.

Сред тях особено важно за настоящото предложение беше проучването относно прилагането на „принципа на местоназначението“ при вътресъюзни доставки на стоки между предприятия¹⁴.

- **Оценка на въздействието**

Успоредно бяха извършени оценка на въздействието и анализ на определянето на основните елементи на окончателната система на ДДС и на подробните разпоредби за тяхното въвеждане; вж. SWD(2017) 325 final и SWD(2017) 326 final от 4 октомври 2017 г. Предпочитаният вариант, избран в тази оценка на въздействието, ще намали

¹³ Institute for Fiscal Studies (Институт за фискални проучвания) (лидер на проект), 2011 г., „A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system“ („Ретроспективна оценка на елементите от системата на ДДС на ЕС“): http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

¹⁴ ЕУ, 2015 г.; вж.: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

презграничните измами с ДДС с до 41 млрд. евро годишно и ще доведе до намаление на разходите за съответствие на предприятията с 938 млн. евро годишно.

Оценката на въздействието бе разгледана от Комитета за регулаторен контрол на 14 юли 2017 г. Комитетът издаде положително становище за оценката на въздействието и отправи някои препоръки, по-специално по връзката на предложението с други елементи от Плана за действие във връзка с ДДС, необходимостта от прилагане на поэтапен подход и понятието за сертифицирано данъчно задължено лице, които бяха възприети. Становището на Комитета и препоръките са посочени в приложение 1 към SWD(2017) 325 final.

Фундаменталният характер на предложените промени означава, че те ще окажат въздействие върху всички стопански единици. Промените решават проблемите с измамите и сложността на сегашната преходна система на ДДС и свързаните с това разходи за съответствие на всички предприятия. Опростени варианти, като използването на обслужване на едно гише, са приложими и за МСП, но не са предназначени специално за тази категория данъчно задължени лица.

Затрудненията на МСП, особено при презграничната търговия, са вече облекчени със специално предложение, представено на 18 януари 2018 г.¹⁵. Това предложение, заедно с настоящото, е неразделна част от Плана за действие във връзка с ДДС.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Както се вижда от оценката на въздействието, установено е, че разходите за съответствие на едно евро оборот за предприятията, извършващи вътресъюзна презгранична търговия, са с 11 % по-големи в сравнение със съответните разходи за спазване на разпоредбите за ДДС на едно евро оборот за предприятията, занимаващи се само с вътрешна търговия.

С оглед да се оцени въздействието върху по-малките предприятия, се прави разграничение между МСП, занимаващи се предимно с вътрешна търговия, и МСП, които вече извършват както вътрешна, така и вътресъюзна търговия.

За тази втора категория МСП предложените промени, и по-специално разширяването на обхвата на механизма за обслужване на едно гише, може да доведат до средно годишно намаление с до 17 % спрямо сегашните им разходи за спазване на разпоредбите за ДДС.

Според прогнозите се очаква, че при всички предприятия паричното въздействие от прилагането на тези промени ще се изрази в увеличаване на разходите за стопанска дейност, като тези за актуализиране на програмните продукти за счетоводство и за издаване на фактури, както и за професионално обучение, с 457 млн. евро в годината на въвеждане на новите правила поради необходимостта предприятията да приведат вътрешните си процедури в съответствие с новите правила, но ще доведе до нетно намаление на разходите на предприятията за спазване на разпоредбите за ДДС с 938 млн. евро годишно след годината на въвеждане.

Оценката на въздействието, придружаваща специалното предложение за МСП¹⁶, която, както бе посочено по-горе, допълва настоящото предложение, обаче сочи, че резултатът ще бъде намаляване на разходите за спазване на разпоредбите за ДДС с до

¹⁵ COM(2018) 21 final.

¹⁶ SWD(2018) 9 final и SWD(2018) 11 final.

18 % (или 11,9 млрд. евро) за МСП и до ръст на презграничната търговска дейност на МСП с около 13 %.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма да има отрицателно отражение върху бюджета на Съюза. Тъй като предложението ще намали презграничните измами с ДДС с до 41 млрд. евро годишно, общите годишни приходи от ДДС, събирани от всяка държава членка, които са отправната точка за изчисляването на собствените ресурси от ДДС, следва да се увеличат.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване**

В своето съобщение от октомври 2017 г. относно изпълнението на Плана за действие във връзка с ДДС Комисията посочи, че изпълнението на втория етап (обхващане на презграничните услуги) в постепенното придвижване към окончателната система на ДДС ще бъде предложено от Комисията след надлежен мониторинг на изпълнението на първия етап (приключен с настоящото предложение), чиято функционалност, изразяваща се в устойчивост срещу измами, разходи за съответствие на предприятията и ефективност при управлението на системата от данъчните органи, ще бъде оценена от Комисията 5 години след влизането му в сила.

За тази цел Комисията ще насочи усилията си към получаване от държавите членки на всяка относима информация за равнището и изменението на административните разходи и на измамите. Комисията ще се постарее също така да събере мнения от съответните заинтересовани страни от стопанските среди относно равнището и изменението на техните разходи за съответствие.

- **Обяснителни документи (за директиви)**

За предложението не се изисква да се предоставят обяснителни документи във връзка с транспонирането.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Основните съществени промени, предложени за Директивата за ДДС, са разяснени по-долу по теми. Тези съществени промени водят наистина до някои последващи изменения от техническо естество в Директивата за ДДС.

Някои промени се отнасят до разпоредби, за които изменения вече са предложени в предложението COM(2017) 569 final от 4 октомври 2017 г. Това предложение осигурява, в отговор на искане на Съвета, подобрения на настоящата система на ДДС, които да бъдат направени, докато е в ход работата по окончателния режим на ДДС за вътресъюзната търговия. Предложените промени за така наречените „бързи резултати“ остават изцяло валидни, тъй като те следва да влязат в сила дълго време преди настоящото предложение.

Все пак последващото въвеждане на окончателния режим за доставки на стоки между предприятия, предвиден в настоящото предложение, изисква наистина актуализиране на тази нова формулировка на разпоредбите, съдържащи се в предходното предложение, относно понятията за сертифицирано данъчно задължено лице, стоки, складиращи до поискване от клиента, или верижни сделки.

Освен това, тъй като целта на настоящото предложение е въвеждане на окончателен режим за доставките на стоки между предприятия, предложеният член 402, в който се определят основните елементи за данъчното облагане на търговията между държавите членки, включваща стоки и услуги, трябва да бъде приведен в съответствие с факта, че тези основни елементи се въвеждат частично посредством настоящото предложение.

В допълнение настоящото предложение предоставя възможност за замяна на остарелите понятия „вътреобщностен“ и „Общност“ с понятията „вътресъюзен“ и „Съюз“ в редица разпоредби от Директивата за ДДС.

Неотдавнашното предложение на Комисията във връзка със специалния режим за малките предприятия (СОМ(2018) 21 final от 18 януари 2018 г.) също налага няколко технически актуализации, като горепосоченото заместване, с оглед на настоящото предложение. За да се избегне двусмисленост, тези промени не са включени в настоящото предложение, а следва да се направят при обсъжданията в Съвета.

Предмет и обхват на данъка: членове 2—4

Както е посочено по-горе, настоящата система на ДДС разделя презграничната доставка на стоки между предприятия на две различни сделки за целите на ДДС: освободена доставка в отправната държава членка на стоките и вътреобщностно придобиване, облагано в държавата членка на местоназначение.

Предлага се презграничната доставка на стоки между предприятия в рамките на Съюза да се разглежда като една сделка за целите на ДДС: вътресъюзна доставка на стоки. Следователно понятието за вътреобщностно придобиване на стоки като сделка, подлежаща на облагане с ДДС, трябва да бъде заличено от членове 2—4.

Тъй като вече няма да има вътреобщностно придобиване на стоки като сделка, подлежаща на облагане с ДДС, всички следващи разпоредби в Директивата за ДДС, свързани с това понятие, трябва да бъдат заличени и преразгледани с оглед на предложения механизъм за облагане на презграничната търговия със стоки между предприятия в рамките на Съюза.

Понятието „вътресъюзни доставки на стоки“: член 14

Предлага се да се добави точка 3 към параграф 4 от член 14, в която се съдържа определение на „вътресъюзни доставки на стоки“. „Вътресъюзна доставка на стоки“ означава доставка на стоки, извършвана от данъчно задължено лице за данъчно задължено лице или за данъчно незадължено юридическо лице, при която стоките се изпращат или превозват от или за сметка на доставчика или на лицето, придобиващо стоките в рамките на Съюза, от една държава членка в друга държава членка.

Някои доставки, изброени в член 14, параграф 5, не се разглеждат като вътресъюзни доставки, дори когато са изпълнени двете необходими условия, а именно във връзка със статуса на клиента и във връзка с превоза на стоките. Такъв е случаят при доставки на стоки със сглобяване или инсталиране, със или без пробни изпитания, доставки на стоки, които са освободени съгласно член 148 или член 151, или доставки от земеделски производител, обхванат от режима на единна данъчна ставка, съгласно определението в член 295.

Правилата за мястото на доставка на стоките: член 35а

Правилата за мястото на доставка на облагаемите сделки се определят от държавата членка, в която се дължи ДДС.

Общите правила за определяне на мястото на доставка на стоките без превоз (мястото, където се намират стоките към момента на извършване на доставката) и мястото на доставка на стоките с превоз (мястото, където се намират стоките, когато започва изпращането или превозът на стоките) остават.

В член 35а се предлага обаче ново изключение от общото правило, според което за място на доставка при вътресъюзната доставка на стоки се счита мястото, на което се намират стоките към момента, в който завършва изпращането или превозът на стоките до клиента.

Комбинацията от определението на вътресъюзните доставки на стоки в член 14, параграф 4, точка 3 и предложеното ново правило за място на доставка в член 35а осигуряват данъчното облагане на презграничната доставка на стоки между предприятия в рамките на Съюза да става в държавата членка на местоназначение.

Съгласно настоящите правила за ДДС презграничните доставки до данъчно задължени лица, които извършват само доставки на стоки или услуги, по отношение на които не се приспада ДДС, до данъчно задължени лица, подлежащи на режима на единна данъчна ставка за земеделски производители, и до данъчно незадължени юридически лица, когато са под определен праг и когато приобретателят не е избрал данъчно облагане на местоназначението, продължават да се облагат в държавата членка на доставката (произхода).

Това изключение увеличава сложността на настоящия режим. Освен това то е загубило значението си, тъй като прагът така и не е бил преразглеждан от неговото влизане в сила през 1993 г. досега. Това изключение следователно не се запазва и поради това, че, за разлика от настоящото положение, съгласно предложените правила доставчикът поема задълженията за отчитането и плащането във връзка с тези доставки.

По този начин данъчното облагане на местоназначението се гарантира за всички вътресъюзни доставки на стоки между предприятия. Единственото изключение са доставките, извършени съгласно режима за облагане на маржа на печалбата, предвиден в член 311 и по-нататък (член 35в). Допълнително данъчно облагане на местоназначението не се прилага нито за презгранични доставки на стоки, които са освободени съгласно член 148 или член 151, нито за презгранични доставки на стоки от земеделски производител, обхванат от режима на единна данъчна ставка, определен в член 295, тъй като, както е посочено по-горе, те са изключени от понятието „вътресъюзни доставки на стоки“.

Изискуемост на данъка: член 67

Предложено е изменение на член 67, с което се определя единно правило за изискуемостта на ДДС върху вътресъюзни доставки. Според това правило ДДС става изискуем при издаването на фактурата или при изтичането на срока, посочен в член 222, първа алинея, ако до този момент не е издадена фактура (петнадесетият ден от месеца, следващ този, в който е настъпило облагаемото събитие).

Допълнително се уточнява, че тези разпоредби, даващи възможност на държавите членки да определят в някои случаи различни моменти на изискуемостта на ДДС, не се

прилагат по отношение на вътресъюзни доставки на стоки. При отсъствие на това уточнение доставчикът, извършващ вътресъюзни доставки в няколко държави членки, би трябвало да се съобразява с вариантите, избрани от различните държави членки, за пристигане на стоките, което би увеличило сложността.

Лице — платец на ДДС: членове 193, 194а, 199а и 199б

Остава принципът, изложен в член 193, че ДДС се дължи от всяко данъчно задължено лице, извършващо облагаема доставка на стоки или услуги, освен ако в други разпоредби, посочени в същия този член 193, не се определя, че ДДС се дължи от друго лице.

Като изключение от член 193 е предложен нов член 194а, съгласно който платец на ДДС е лицето, на което са доставени стоките, ако то е сертифицирано данъчно задължено лице съгласно определението в член 13а и ако стоките са доставени от данъчно задължено лице, неустановено на територията на държавата членка, в която се дължи ДДС. Понятието „сертифицирано данъчно задължено лице“ бе включено в предложението на Комисията от 4 октомври 2017 г.¹⁷.

Що се отнася до вътресъюзните доставки на стоки, комбинацията от правилата на членове 193 и 194а означава, че доставчикът по принцип е платец на ДДС в държавата членка на пристигане на стоките, освен ако доставчикът не е установен в държавата членка по облагане и клиентът е сертифицирано данъчно задължено лице съгласно член 13а. В последния случай клиентът заплаща дължимия ДДС чрез обратно начисляване в държавата членка на пристигане на стоките.

Член 199а дава възможност на държавите членки да определят до 31 декември 2018 г. за някои доставки, посочени в тази разпоредба, че лицето — платец на ДДС, е данъчно задълженото лице, на което са направени тези доставки.

В одобрения наскоро доклад относно резултата от мерките за борба с измамите съгласно членове 199а и 199б¹⁸ Комисията посочи, че ще представи съответно законодателно предложение за удължаване на прилагането на съществуващите мерки. Това ще бъде отделно предложение, което ще обхваща периода от 1 януари 2019 г. до 30 юни 2022 г., като се има предвид, че предвижданата дата на влизане в сила на настоящото предложение е 1 юли 2022 г.

Предложените по-долу изменения на член 199а се отнасят за периода от 1 юли 2022 г. нататък. Те определят срока и обхвата на съответните доставки.

Що се отнася до срока, предлага се удължаване на възможността за използване на тази разпоредба до 31 декември 2028 г. Останалите дати, определени в тази разпоредба, са коригирани съответно.

Що се отнася до доставките, които да се включат в тази разпоредба, очевидно е, че предложеното съдържание трябва да бъде преценено в контекста на общата промяна на данъчното облагане на презграничното движение на доставки на стоки между

¹⁷ COM(2017) 569 final, 4.10.2017 г.

¹⁸ Доклад на Комисията до Съвета и Европейския парламент относно резултата от мерките за борба с измамите съгласно членове 199а и 199б от Директива 2006/112/ЕО на Съвета (COM(2018) 118 final, 8.3.2018 г.).

предприятия. Предложените промени имат за цел да осигурят комплексен отговор на презграничните измами във връзка със сделки със стоки и поради това следва да направят излишно съществуващото разнообразие от временни мерки за обратно начисляване в член 199а, доколкото те също имат за цел да дадат отговор на този вид измами. Сделките, които остават в обхвата на временните мерки по член 199а, са следователно ограничени до онези услуги, които са били вече обхванати от тази разпоредба.

Сходен подход се предлага и за изменението на член 199б. В тази разпоредба се определят правила, уреждащи механизма за бързо реагиране, който дава възможност на държавите членки при подчертано специфични обстоятелства да определят за лице — платец на ДДС, получателя на стоките и услугите. Поради същата причина, както в член 199а, механизмът за бързо реагиране вече няма да обхваща доставките на стоки.

Идентификация: член 214

Вътресъюзните доставки на стоки, определени в член 14, параграф 4, точка 3, включват, наред с другото, доставки, извършени от данъчно задължено лице на данъчно незадължено юридическо лице.

Поради това се предлага изменение на член 214, съгласно което държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че всяко данъчно незадължено юридическо лице, което е получателят на вътресъюзна доставка, се идентифицира с индивидуален номер.

Обобщени декларации: членове 262 — 271

Съгласно предложената система вътресъюзните доставки на стоки не следва вече да бъдат включвани в обобщените декларации. Принципът на начисляване на ДДС върху вътресъюзни доставки от доставчика възстановява саморегулиращия се характер на ДДС. Поради това осигуряването на административни последващи действия по отношение на физическия поток от стоки чрез обобщената декларация вече не е оправдано.

Когато получателят на вътресъюзна доставка е сертифицирано данъчно задължено лице, стоките ще продължат да се движат в рамките Съюза, освободени от ДДС. Въпреки това би било в противоречие с концепцията за сертифицирано данъчно задължено лице, което се разглежда като надеждно данъчно задължено лице, ако се запази задължението за подаване на обобщени декларации за такива сделки.

Поради тази причина задължението за подаване на обобщени декларации се запазва само за услуги.

Държавите членки могат при определени условия да въвеждат специални мерки за опростяване на задължението за подаване на обобщени декларации. Предлага се да се опрости процедурата за използване на тази възможност, като задължението за единодушно решение на Съвета бъде заменено с консултация с Комитета по ДДС.

Специални режими за неустановени данъчно задължени лица: членове 358 — 369ч

В дял XII, глава 6 от Директивата за ДДС понастоящем се съдържат три режима с различно приложно поле, а именно:

- специален режим за услуги, доставяни от данъчно задължени лица, неустановени в рамките на Съюза,
- специален режим за вътресъюзни дистанционни продажби на стоки и за услуги, доставяни от данъчно задължени лица в рамките на Съюза, но не в държавата членка по потребление,
- специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави.

Първият и третият режим се засягат незначително от настоящото предложение.

С оглед на прилагане на принципа на схема за единна регистрация за декларирането, плащането и приспадането на данъка се предлагат значителни промени на втория режим.

Като се има предвид приемането от Съвета на Директива (ЕС) 2017/2455 от 5 декември 2017 г.¹⁹, считано от 1 януари 2021 г., този втори режим ще даде възможност на данъчно задълженото лице, регистрирано за режима в дадена държава членка (държавата членка по идентификация), да подава по електронен път при съкратено обслужване на едно гише тримесечни справки-декларации за ДДС с данни за доставките на услуги и вътресъюзните дистанционни продажби на данъчно незадължени лица в други държави членки (държавата(ите) членка(и) по потребление), заедно с дължимия ДДС. След това тези справки-декларации, заедно с платения ДДС, се предават от държавата членка по идентификация на съответните държави членки по потребление посредством безопасна съобщителна мрежа. При този режим се избягва необходимостта от регистриране за целите на ДДС на тези данъчно задължени лица във всяка държава членка по потребление. Настоящото предложение дава възможност за допълнително разширяване на този режим.

Що се отнася до определенията, използвани за целите на този режим, в член 369а е добавено определение на „държава членка по облагане“. Държава членка по облагане е държавата членка, в която се счита, че е извършена доставката на стоки или услуги.

Променя се определеният в член 369б обхват на сделките, включени в режима. Предлага се възможността за използване на режима да се предоставя на всяко данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по облагане, по отношение на стоките и услугите, доставени в тази държава членка, за които то е длъжно да плати данък върху добавената стойност. Така този режим вече няма да бъде ограничен само до сделки между предприятия и потребители, а ще включва и сделки между предприятия.

Предлага се възможността за достъп до режима и за данъчно задължени лица, които не са установени в рамките на Съюза, при условие че определят посредник, който е установен в Съюза. Подобно на вече предвиденото в специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, посредникът е лицето, което става платец на ДДС и е отговорно за изпълнение на задълженията, определени в режима, от името и за сметка на неустановеното в ЕС данъчно задължено лице, което представлява.

¹⁹ Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ L 348, 29.12.2017 г., стр. 7).

Във връзка с разширяването на обхвата на сделките, включени в режима, се предлага изменение на член 369е, като се добавя, че данъчно задължените лица, които използват режима, подават ежемесечно на едно гише справки-декларации за ДДС, когато годишният им оборот в ЕС е над 2 500 000 EUR.

Член 369ж, с който се определя съдържанието на справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно режима, трябва също да бъде преразгледан. Понастоящем предоставяната информация е свързана само със стойността и дължимия ДДС върху доставки, извършени от данъчно задължените лица.

Включването на правото за данъчно задълженото лице да приспада начислен ДДС в справка-декларацията за ДДС, подадена чрез обслужване на едно гише, е възможно само ако в тази справка-декларация се добави определена допълнителна информация, а именно:

- общия размер на ДДС, който е станал изискуем, върху доставките на стоки и услуги, за които данъчно задълженото лице е длъжно като получател да плати данъка, и върху внос на стоки, когато държавата членка използва възможността по член 211, втора алинея,
- ДДС, за който се извършва приспадане,
- изменения, отнасящи се до предходни данъчни периоди,
- нетният размер на ДДС, който трябва да бъде заплатен или да бъде възстановен или кредитиран.

Тъй като приспадането се прави по справки-декларациите за ДДС, подадени съгласно режима, предлага се изменение на член 369и, с което се определя, че данъчно задълженото лице плаща сумата на нетните размери на ДДС (дължим ДДС минус подлежащ на приспадане ДДС), дължими във всяка държава членка по облагане.

Предлага се нов член 369иа, с който се определят условията, при които данъчно задължено лице в положението на кредитор в дадена държава членка по облагане може да получи възстановяване на кредита от тази държава членка. Освен това се предлага нов член 369иб, с който се определят условията, при които сума, подлежаща на възстановяване на данъчно задълженото лице в държавата членка по идентификация, може да се използва за плащане на ДДС, дължим в държавата(ите) членка(и) по облагане.

Предлага се изменение на член 369й с оглед да се определи взаимодействието между правото на приспадане по специалния режим и процедурите за възстановяване, изложени в Директива 86/560/ЕИО²⁰ за данъчно задължени лица, неустановени в Съюза, и Директива 2008/9/ЕО²¹ за данъчно задължени лица, установени в Съюза. Тази разпоредба е необходима с оглед да се избегне възможна злоупотреба от данъчно задължени лица, които биха упражнили право на приспадане по специалния режим и биха подали искане за възстановяване на същия размер начислен ДДС.

²⁰ Тринадесета директива 86/560/ЕИО на Съвета от 17 ноември 1986 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки в областта на данъка върху върху оборота — правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на Общността (ОВ L 326, 21.11.1986 г., стр. 40).

²¹ Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчно задължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка (ОВ L 44, 20.2.2008 г., стр. 23).

По принцип всяко данъчно задължено лице има правото да приспадне начисления ДДС от справки-декларациите за ДДС, подадени по режима. Когато обаче данъчно задължено лице, използващо този специален режим, не извършва доставки на стоки и услуги, включени в обхвата на този специален режим, за които ДДС е станал изискуем в държава членка по облагане през даден данъчен период, нито през трите предходни данъчни периода, когато подава тримесечни справки-декларации, или през единадесетте предходни данъчни периода, когато подава ежемесечни справки-декларации, не може да се направи приспадане на начислен ДДС в тази държава членка по облагане и в тази справка-декларация за ДДС. Вместо това данъчно задълженото лице следва да поиска връщане на начисления ДДС посредством процедурата за възстановяване в държавата членка, където е бил начислен ДДС.

Дерогации: членове 370—390в

В дял XII, глава 1 от Директивата за ДДС се съдържат редица дерогации, които могат да се прилагат до приемането на окончателния режим. За държавите, които са били държави членки към 1 януари 1978 г., повечето от дерогациите, които могат да прилагат, са изложени в приложение X към Директивата за ДДС. Както е обяснено по-горе, настоящото предложение е първият етап от процеса за въвеждане на окончателна система на данъчно облагане на вътресъюзната търговия по местоназначение. Като част от този първи етап се предлага да се заличат тази дерогации, за които, ако бъдат запазени, предложените промени на правилата за мястото на доставка и за определянето на лицето — платец на ДДС, биха довели до усложнения за данъчно задължените лица и данъчните администрации.

По-специално, възможността за прилагане на дерогация ще бъде отменена за стоки, които може да бъдат предмет на вътресъюзни доставки (движими вещи). В този случай доставчикът би трябвало да знае за всяка държава членка, в която се извършват тези вътресъюзни доставки, дали тази държава членка е използвала дерогацията, или не, и ако е така, какви са условията, прилагани от тези държави членки.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на въвеждането на подробни технически мерки за функционирането на окончателната система на ДДС за данъчно облагане на търговията между държавите членки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Когато през 1967 г. Съветът прие общата система на данъка върху добавената стойност (ДДС) посредством директиви 67/227/ЕИО³ и 67/228/ЕИО⁴ на Съвета, беше поет ангажимент за установяване на окончателна система на ДДС за данъчно облагане на търговията между държавите членки, действаща по начин, сходен с този в отделна държава членка. Тъй като политическите и техническите условия все още не бяха достатъчно подходящи за такава система, при премахването на фискалните граници между държавите членки в края на 1992 г. беше приет преходен режим на ДДС. Директива 2006/112/ЕО на Съвета⁵, която е понастоящем в сила, предвижда тези преходни правила да бъдат заменени с окончателен режим на базата на принципа на данъчно облагане в държавата членка на произход на доставката на стоки или услуги.
- (2) Съветът, с подкрепата на Европейския парламент⁶ и Икономическия и социален комитет⁷, потвърди, че не може да се постигне система въз основа на произхода

¹ ОВ С [...], [...], стр. [...].

² ОВ С [...], [...], стр. [...].

³ Първа директива 67/227/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъка върху оборота (ОВ 71, 14.4.1967 г., стр. 1301).

⁴ Втора директива 67/228/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — структура и процедури за прилагане на общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ 71, 14.4.1967 г., стр. 1303).

⁵ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

⁶ Резолюция на Европейския парламент от 13 октомври 2011 г. относно бъдещето на ДДС (P7_TA(2011)0436) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0436+0+DOC+XML+V0//BG>

и прикани Комисията да извърши задълбочена техническа работа и да проведе диалог на широка основа с държавите членки, за да проучи подробно различните възможни начини за прилагане на принципа на местоназначението⁸.

- (3) В своя План за действие във връзка с ДДС⁹ Комисията изложи предложения за изменение на системата на ДДС, необходими за разработването на такава система въз основа на местоназначението за вътресъюзната търговия чрез данъчно облагане на презграничните доставки. Впоследствие Съветът потвърди заключенията на този план за действие и заяви, наред с другото, че според него принципът на данъчно облагане при произхода, предвиден за окончателната система на ДДС, следва да бъде заменен от принципа на данъчно облагане в държавата членка на местоназначение¹⁰.
- (4) За да се постигнат целите, определени в Плана на Комисията за действие във връзка с ДДС, правилата за вътресъюзните доставки на стоки между предприятия следва да бъдат изменени в съответствие с поетапния подход, предложен от Комисията в нейното Съобщение от 4 октомври 2017 г. относно изпълнението на Плана за действие във връзка с ДДС¹¹.
- (5) За да се осигури по-ефективна система за данъчно облагане на вътресъюзни доставки на стоки между предприятия в държавата членка на местоназначение, е необходимо да се отмени настоящата система, съгласно която доставките в отправната държава членка на стоките са освободени и вътреобщностните придобивания се облагат в държавата членка на местоназначение. Тъй като освобождаването на такива доставки и самото понятие за вътреобщностно придобиване като сделка, подлежаща на облагане с ДДС, трябва да бъдат отменени, всички съответни членове следва да бъдат изменени или заличени.
- (6) С цел да се осигури равно третиране на вътрешните и на вътресъюзните сделки, данъчното облагане за целите на ДДС на вътресъюзни сделки със стоки между предприятия следва да се разглежда като едно данъчно събитие, а именно — като вътресъюзна доставка на стоки.
- (7) С оглед да се гарантира максимално широко прилагане на принципа на данъчно облагане на местоназначението, определението за вътресъюзна доставка на стоки следва да включва, без ограничение чрез праг, доставка до данъчно незадължено юридическо лице, доставка до освободено данъчно задължено лице, доставка до данъчно задължено лице по специалния режим за малки предприятия и доставка до земеделски производител, подлежащ на режима на единна данъчна ставка.

⁷ Становище на Европейския икономически и социален комитет от 14 юли 2011 г. относно „Зелена книга относно бъдещето на ДДС — за по-опростена, по-солидна и по-ефективна система на ДДС“ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=celex%3A52011AE1168>

⁸ Заключение на Съвета относно бъдещето на ДДС — 3167-мо заседание на Съвета по икономически и финансови въпроси, Брюксел, 15 май 2012 г. (вж. по-специално точка В 4) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf

⁹ План за действие във връзка с ДДС — Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — Време за избор (COM(2016) 148 final, 7.4.2016 г.).

¹⁰ Вж.: <http://www.consilium.europa.eu/bg/press/press-releases/2016/05/25/conclusions-vat-action-plan/>

¹¹ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно изпълнението на Плана за действие във връзка с ДДС — Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — време за действие (COM(2017) 566 final, 4.10.2017 г.).

- (8) Понятията за вътресъюзни дистанционни продажби на стоки и дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, следва да бъдат изменени, за да се избегне ситуацията, при която някои от тези доставки ще бъдат обхванати от новото определение за вътресъюзна доставка.
- (9) За да се осигури безпрепятственото функциониране на системата на ДДС в рамките на вътрешния пазар, някои доставки на стоки трябва да бъдат изключени от определението за вътресъюзни доставки, и по-специално доставките на стоки със сглобяване или инсталиране; доставките на стоки за зареждане с гориво и провизии на някои плавателни съдове и въздухоплавателни средства; доставките на стоки в рамките на дипломатически и консулски режим и за някои международни организации и доставките на стоки, извършени от данъчно задължено лице, обхванато от режима на единна данъчна ставка за земеделски производители.
- (10) С цел да се осигури данъчно облагане на местоназначението за вътресъюзни доставки на стоки между предприятия, мястото на доставка при вътресъюзна доставка на стоки следва да е в държавата членка на пристигане на стоките към момента, когато завършва изпращането или превозът на стоките до клиента. Това правило не следва да се прилага за доставки на стоки втора употреба, произведения на изкуството, колекционерски предмети и антикварни предмети, подлежащи на режима за облагане на маржа на печалбата, нито за доставки на стоки на борда на кораби, въздухоплавателни средства и влакове и за доставки на стоки чрез система за природен газ, на електроенергия и на топлинна или хладилна енергия чрез топлофикационни или охладителни мрежи, които следва да останат в обхвата на специфични правила за мястото на доставката.
- (11) В резултат на отмяната на вътреобщностното придобиване като данъчно събитие за целите на ДДС, трябва да бъдат преразгледани настоящите специални правила във връзка с доставката на нови превозни средства и акцизни продукти.
- (12) За да се хармонизира прилагането на тази окончателна система в целия Съюз, е необходимо да се определи единно правило за изискуемостта на ДДС върху вътресъюзните доставки на стоки.
- (13) Общото правило за доставки на стоки, в това число на вътресъюзни доставки на стоки, и за доставки на услуги следва да бъде, че платец на ДДС е доставчикът.
- (14) За да се даде възможност за плавен преход към окончателната система за вътресъюзна търговия, от правилото, че платец на ДДС е доставчикът, следва да се направи изключение в случай на доставка на стоки, когато лицето, на което се доставят стоките, е сертифицирано данъчно задължено лице и доставчикът не е установен в държавата членка по облагане. В този случай лицето — платец на ДДС, следва да е приобретателят и да издължи ДДС посредством механизма за обратно начисляване. Това изключение следва да намали обема на сделките, за които лицето — платец на ДДС, не е установено в държавата членка по облагане.
- (15) Правилата за временното прилагане на механизма за обратно начисляване за движими вещи следва да се преразгледат, за да се осигури тяхната съгласуваност с въвеждането на новите правила относно лицето — платец на ДДС, върху вътресъюзните доставки на стоки.
- (16) С оглед на ясното прилагане на правилата за данъчно облагане на вътресъюзните доставки на стоки от предприятия, държавите членки следва да предприемат

необходимите мерки, за да гарантират, че всяко данъчно задължено лице и всяко данъчно незадължено юридическо лице, което е получателят на втресъюзни доставки на стоки, се идентифицира с индивидуален номер.

- (17) С цел да се осигури подходящ мониторинг на плащането и приспадането на ДДС за втресъюзни доставки на стоки, издаването на фактура следва да е задължително за втресъюзни доставки на стоки и държавите членки следва да не допускат издаването на опростени фактури. Фактурата следва да се издава в съответствие с правилата, приложими в държавата членка, в която доставчикът е установил стопанската си дейност или има постоянен обект, от който се извършва доставката, или — при липса на такова място на установяване или на постоянен обект — държавата членка, в която доставчикът има постоянен адрес или обичайно местопребиваване.
- (18) С оглед на намаляване на административната тежест върху търговията в рамките на Съюза и тъй като ДДС върху втресъюзните доставки на стоки ще бъде или ефективно начислен от доставчика, или издължен от приобретателя, който е сертифицирано данъчно задължено лице, задължението за подаване на обобщена декларация за тези доставки следва да бъде отменено.
- (19) Във връзка с промените на системата за данъчно облагане на втресъюзни доставки на стоки е необходимо специалният режим на единна данъчна ставка за земеделски производители да се адаптира по такъв начин, че неговата обща цел да продължава да се изпълнява. С изключването на доставките, извършени от земеделски производители по режима на единна данъчна ставка, от определението за втресъюзни доставки, мястото на доставка на техните презгранични доставки на стоки между предприятия следва да остане отправното място на стоките, и към тези доставки следва да се прилага компенсацията по единната ставка, определена от отправната държава членка.
- (20) За да се намали административната тежест за предприятията, обхватът на настоящия специален режим за данъчно задължени лица, установени в Съюза и извършващи доставки на услуги или определени доставки на стоки на потребители, следва да се разшири, като бъдат обхванати всички доставки на стоки и услуги, за които лицето — платец на ДДС, не е установено в държавата членка, в която се извършва доставката. Режимът следва да се прилага за доставки както на потребители, така и на предприятия.
- (21) Целесъобразно е освен това да се намали административната тежест за данъчно задължените лица, неустановени в Съюза и извършващи доставки на стоки и услуги, за които са платци на ДДС в една или повече държави членки, като им се даде възможност да използват този специален режим, като посочат посредник. За да се гарантира правилното събиране на данъка, този посредник следва да е установен в Съюза и да стане платец на ДДС и отговорен за изпълнение на задълженията, определени в режима, за сметка на неустановеното в Съюза данъчно задължено лице.
- (22) За да могат данъчно задължените лица да се възползват в пълна степен от вътрешния пазар, този специален режим следва да дава възможност не само за декларирането на сделки, за които се дължи ДДС в държави членки, различни от тези, в които доставчикът е установен, но и за приспадането на ДДС, начислен на този доставчик в тези държави членки.

- (23) С оглед да се осигури съгласуваност на задълженията за отчитане на ДДС за големите предприятия, честотата на подаване на справки-декларации за ДДС по този специален режим следва да бъде преразгледана, като се добави, че данъчно задължените лица, които използват режима, подават ежемесечно справки-декларации за ДДС съгласно режима, когато годишният им оборот в Съюза е над 2 500 000 EUR.
- (24) С цел да се събере от данъчно задълженото лице информацията, необходима за осигуряване на подходящ мониторинг на този специален режим от данъчните органи, следва да се преразгледа съдържанието на справка-декларацията за ДДС, която трябва да се подава по този специален режим, за да се вземе предвид разширяването на режима и да се даде възможност за упражняване на съответното право на приспадане.
- (25) За да се осигури безпрепятственото функциониране на този специален режим и да се избегнат пречки пред данъчно задълженото лице, ползващо се от възможностите на вътрешния пазар, следва да се въведат общи правила за ситуации, при които данъчно задълженото лице е в положението на кредитор в държавата членка по идентификация и/или държавата(ите) членка(и) по облагане.
- (26) От съображения за яснота и за да се намалят възможностите за злоупотреби или измами, следва да се определи периодът, през който данъчно задълженото лице може все още да приспадне начислен ДДС в дадена държава членка по своята справка-декларация, подадена по този специален режим, в която то вече не декларира сделки, за които дължи плащане на ДДС в същата тази държава членка. Такова данъчно задължено лице следва, след изтичането на този период, да използва съответните процедури за възстановяване на ДДС.
- (27) Дерогациите, изложени в дял XIII, глава 1, които имат евентуални презгранични ефекти, следва да бъдат заличени, за да се избегнат ненужни сложности за данъчно задължените лица и данъчните администрации.
- (28) В резултат на въвеждането на вътресъюзна доставка на стоки като ново понятие, целесъобразно е терминът „Общност“ да се замени със „Съюз“, за да се осигури неговата актуализирана и съгласувана употреба.
- (29) Тъй като целите на настоящата директива, включващи прилагане на окончателната система на ДДС за подобряване на функционирането на режима на ДДС за презгранична търговия със стоки между предприятия, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (30) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи¹², държавите членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. Законодателят смята,

¹² ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

че предоставянето на тези документи е обосновано по отношение на настоящата директива.

(31) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,
ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- (1) член 2 се изменя, както следва:
 - а) в параграф 1 буква б) се заличава;
 - б) параграфи 2 и 3 се заличават;
- (2) членове 3 и 4 се заличават;
- (3) в член 5 точки 1 и 2 се заменят със следното:
 - „1. „Съюз“ и „територия на Съюза“ означават териториите на държавите членки, както са определени в точка 2;
 2. „държава членка“ и „територия на държава членка“ означават територията на всяка държава — членка на Съюза, за която е приложим Договорът за функционирането на Европейския съюз, в съответствие с членове 349 и 355 от този Договор, с изключение на всяка територия, посочена в член 6 от настоящата директива;“;
- (4) член 6 се изменя, както следва:
 - а) в параграф 1 уводните думи се заменят със следното:
 - „1. Настоящата директива не се прилага за следните територии, които съставляват част от митническата територия на Съюза:“;
 - б) в параграф 2 уводните думи се заменят със следното:
 - „2. Настоящата директива не се прилага за следните територии, които не съставляват част от митническата територия на Съюза:“;
- (5) член 9 се изменя, както следва:
 - а) параграф 2 се заменя със следното:
 - „2. Освен лицата, посочени в параграф 1, всяко лице, което инцидентно доставя ново превозно средство, което се изпраща или превозва до клиента от продавача или клиента, или за сметка на продавача или клиента до местоназначение извън територията на държава членка, но на територията на Съюза, се счита за данъчно задължено лице.“;
 - б) добавя се следният параграф 3:
 - „3. За целите на параграф 2 следните се считат за „превозни средства“, когато са предназначени за превоз на хора или стоки:
 - а) наземни моторни превозни средства с обем на двигателя над 48 кубични сантиметра или с мощност над 7,2 киловата;
 - б) плавателни съдове с дължина над 7,5 метра, с изключение на плавателните съдове, предназначени за плаване в открито море

и превоз на пътници срещу заплащане, и на плавателните съдове, използвани за целите на търговски, промишлени или риболовни дейности, или за спасителни и помощни операции в морето, или за крайбрежен риболов;

- в) въздухоплавателни средства с излетно тегло над 1 550 килограма, с изключение на въздухоплавателните средства, използвани от авиационни оператори срещу възнаграждение, главно по международни линии.

Тези превозни средства се считат за „нови“ в случаите на:

- а) наземни моторни превозни средства, когато доставката се извършва в рамките на шест месеца от датата на първото пускане в експлоатация или когато превозното средство е изминало не повече от 6 000 километра;
- б) плавателни съдове, когато доставката се извършва в рамките на три месеца от датата на първото пускане в експлоатация или когато плавателният съд е плавал не повече от 100 часа;
- в) въздухоплавателни средства, когато доставката се извършва в рамките на три месеца от датата на първото пускане в експлоатация или когато въздухоплавателното средство е летяло не повече от 40 часа.

Държавите членки определят условията, при които фактите, посочени във втората алинея, може да се считат за установени.“;

- (6) в член 12 уводните думи на параграф 1 се заменят със следното:

„1. Държавите членки могат да считат за данъчно задължено лице всеки, който инцидентно извършва някоя от следните сделки.“;

- (7) вмъква се следният член 13а:

„Член 13а

1. Всяко данъчно задължено лице, което има място на стопанска дейност или постоянен обект в Съюза или, в случай на липса на място на стопанска дейност или постоянен обект, има постоянен адрес или обичайно местопребиваване в Съюза и което в хода на своята икономическа дейност извършва или възнамерява да извърши, като доставчик или като клиент, някоя от сделките по член 14, параграф 4, точка 3 и член 17а, член 38 или член 39, може да подаде заявление до данъчните органи да му бъде издаден статус на сертифицирано данъчно задължено лице.

Данъчните органи предоставят този статус на заявителя, ако са изпълнени критериите по параграф 2, освен ако заявителят е изключен от такова сертифициране по реда на параграф 3.

Когато заявителят е данъчно задължено лице, на което е предоставен статус на одобрен икономически оператор за митнически цели, се счита, че критериите по параграф 2 са изпълнени.

2. За предоставянето на статус на сертифицирано данъчно задължено лице е необходимо да са изпълнени всички изброени по-долу критерии:

- а) липса на тежко нарушение или повторни нарушения на правилата за данъчно облагане и митническото законодателство, включително липса на тежки престъпления, свързани с икономическата дейност на заявителя;
 - б) доказателство от заявителя за високото равнище на контрол върху неговите операции и стокови потоци или посредством система за управление на търговската и — в съответните случаи — на транспортната отчетност, позволяваща подходящ данъчен контрол, или посредством надеждна или сертифицирана вътрешна одитна пътека;
 - в) данни за платежоспособността на заявителя, която се счита за доказана, когато заявителят има добро финансово състояние, което му позволява да изпълнява ангажиментите си при надлежно отчитане на характерните особености на съответния вид стопанска дейност, или чрез представяне на обезпечения на застрахователни или други финансови институции, или на други икономически надеждни трети страни.
3. Статус на сертифицирано данъчно задължено лице не може да се предоставя на следните данъчно задължени лица:
- а) данъчно задължени лица, обхванати от режима на единна данъчна ставка за земеделски производители;
 - б) данъчно задължени лица, обхванати от освобождаването за малки предприятия, предвидено в дял XII, глава 1, раздел 2;
 - в) данъчно задължени лица, извършващи доставки на стоки или услуги, по отношение на които не се приспада ДДС;
 - г) данъчно задължени лица, извършващи инцидентни доставки на нови превозни средства по смисъла на член 9, параграф 2 или извършващи инцидентна дейност по смисъла на член 12.

На данъчно задължените лица по букви а)–г) обаче може да се предостави статус на сертифицирано данъчно задължено лице във връзка с другите икономически дейности, които извършват.

4. Данъчно задълженото лице, което подава заявление да му бъде предоставен статус на сертифицирано данъчно задължено лице, набавя цялата информация, изисквана от данъчните органи, за да могат те да вземат решение.

За целите на предоставянето на този данъчен статус данъчните органи са:

- а) органите на държавата членка, в която заявителят е установил стопанската си дейност;
- б) органите на държавата членка на постоянния обект на заявителя, в който се съхранява или е достъпна неговата основна счетоводна документация в рамките на Съюза за данъчни цели, ако заявителят е установил стопанската си дейност извън Съюза, но има един или повече постоянни обекти на територията на Съюза;
- в) органите на държавата членка, в която е постоянният адрес или обичайното местопребиваване на заявителя, когато той не разполага нито с място на стопанска дейност, нито с постоянен обект.

5. В случай на отхвърляне на заявлението данъчните органи уведомяват заявителя за решението си и за основанията за отхвърлянето. Държавите

членки гарантират, че на заявителя се предоставя право на обжалване на решението за отхвърляне на заявлението.

6. Данъчно задълженото лице, на което е предоставен статус на сертифицирано данъчно задължено лице, уведомява данъчните органи без забава за възникването на каквото и да било обстоятелство след вземането на решението, което би могло да повлияе върху продължаването на този статус. Данъчните органи отнемат данъчния статус, когато критериите по параграф 2 вече не се изпълняват.

7. Статусът на сертифицирано данъчно задължено лице в една държава членка се признава от данъчните органи на всички държави членки.“;

(8) член 14 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

(1) „вътресъюзни дистанционни продажби на стоки“ означава доставки на стоки, изпращани или превозвани от доставчика или за негова сметка, включително когато доставчикът се намесва непряко в превоза или изпращането на стоките, от държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или превозът на стоките до клиента, когато са изпълнени следните условия:

а) доставката на стоките се извършва за данъчно незадължено лице, различно от данъчно незадължено юридическо лице;

б) доставените стоки не са нови превозни средства, нито стоки, доставени след сглобяване или инсталиране, със или без пробни изпитания, от доставчика или за негова сметка;

(2) „дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави“ означава доставки на стоки, изпратени или превозени от доставчика или за негова сметка, включително когато доставчикът се намесва непряко в превоза или изпращането на стоките от трета територия или трета държава, на клиент в държава членка, когато са изпълнени следните условия:

а) доставката на стоките се извършва за данъчно незадължено лице, различно от данъчно незадължено юридическо лице;

б) доставените стоки не са нови превозни средства, нито стоки, доставени след сглобяване или инсталиране, със или без пробни изпитания, от доставчика или за негова сметка;

(3) „вътресъюзна доставка на стоки“ означава доставка на стоки, когато са изпълнени следните условия:

а) доставката на стоките се извършва от данъчно задължено лице за данъчно задължено лице или за данъчно незадължено юридическо лице;

б) стоките се изпращат или превозват от или за сметка на доставчика или лицето, придобиващо стоките в рамките на Съюза, от една държава членка в друга държава членка.“;

б) добавя се следният параграф 5:

„5. За вътресъюзна доставка на стоки не се счита следното:

- а) доставката на стоки със сглобяване или инсталиране, със или без пробни изпитания, съгласно член 3б;
- б) доставката на стоки, които са освободени съгласно член 148 или член 151;
- в) доставката на стоки от данъчно задължено лице, обхванато от режима на единна данъчна ставка за земеделски производители.“;

(9) в член 14а параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставките на стоки в рамките на Съюза от данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Съюза, на данъчно незадължено лице, се счита, че стоките е получило и доставило самото данъчно задължено лице, което улеснява доставката.“;

(10) член 17 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Прехвърлянето в друга държава членка от данъчно задължено лице на стоки, представляващи част от неговите стопански активи, се третира като вътресъюзна възмездна доставка на стоки.

„Прехвърляне в друга държава членка“ означава изпращането или превоза на движима материална вещ от или за сметка на данъчно задълженото лице, за целите на неговата стопанска дейност, до местоназначение извън територията на държавата членка, на чиято територия се намира вещта, но на територията на Съюза.“;

б) в параграф 2 буква а) се заменя със следното:

„а) доставката на стоките от данъчно задълженото лице в рамките на територията на държавата членка, в която завършва изпращането или превозът, в съответствие с условията, предвидени в членове 33, 35а или 35б;“;

в) в параграф 2 букви г) и д) се заменят със следното:

„г) доставката на газ чрез система за природен газ, разположена на територията на Съюза, или чрез мрежа, свързана с такава система, доставката на електроенергия или доставката на топлинна или хладилна енергия чрез топлофикационни или охладителни мрежи, съгласно условията, определени в членове 38 и 39;

д) доставката на стоките от данъчно задълженото лице в рамките на територията на държавата членка, в съответствие с условията, предвидени в членове 146, 147, 148, 151 или 152;“;

(11) вмъква се следният член 17а:

„Член 17а

1. Прехвърлянето в друга държава членка от данъчно задължено лице на стоки, представляващи част от неговите стопански активи, под режим на складиране на стоки до поискване от клиента, не се третира като вътресъюзна възмездна доставка на стоки.

2. За целите на настоящия член се счита, че режим на складиране на стоки до поискване от клиента е налице, когато са спазени следните условия:

- а) сертифицирано данъчно задължено лице изпраща или превозва стоките до друга държава членка с цел да ги достави на по-късен етап и след пристигането им до друго сертифицирано данъчно задължено лице, чиито самоличност и идентификационен номер за целите на ДДС са вече известни към момента, когато започва превозът;
- б) сертифицираното данъчно задължено лице, изпращащо или превозващо стоките, не е установено в държавата членка, до която се изпращат или превозват стоките;
- в) сертифицираното данъчно задължено лице, придобиващо стоките на по-късен етап и след пристигането им, е регистрирано за целите на ДДС в държавата членка, до която се прехвърлят стоките;
- г) сертифицираното данъчно задължено лице, изпращащо или превозващо стоките, е посочило това изпращане или превоз в регистъра, предвиден в член 243, параграф 3.

3. В случай че условията, посочени в параграф 2, са изпълнени към момента на прехвърлянето на правото да се разпорежда със стоките на сертифицираното данъчно задължено лице, посочено в буква в) от същия параграф, се счита, че е извършена вътресъюзна доставка на стоки в държавата членка, до която стоките са изпратени или превозени.“;

(12) вмъква се следният член 18а:

„Член 18а

Употребата от въоръжените сили на дадена държава, която е страна по Северноатлантическия договор, за ползване от тези въоръжени сили или от придружаващия ги цивилен персонал на стоки, които те не са закупили при условията на общите правила, уреждащи облагането на местния пазар на дадена държава членка, се третира като възмездна доставка на стоки, когато вносът на тези стоки не отговаря на изискванията за освобождаването, предвидено в член 143, параграф 1, буква з).“;

(13) член 19 се заменя със следното:

„Член 19

В случай на прехвърляне, възмездно или безвъзмездно, или като вноска в капитала на дадено дружество, на съвкупност или част от активи, държавите членки считат, че не се извършва доставка на стоки и че лицето, на което се прехвърлят стоките, трябва да се третира като правопримник на прехвърлителя.

В случаите, когато получателят не е изцяло данъчно задължен, държавите членки вземат необходимите мерки за предотвратяване на нарушаването на конкуренцията. Те също така предприемат всякакви мерки, необходими за предотвратяване на отклонението от данъчно облагане или избягването на данъци чрез използването на настоящия член.“;

- (14) в дял IV се заличава глава 2;
- (15) член 30 се заменя със следното:

„Член 30

„Внос на стоки“ означава въвеждането в Съюза на стоки, които не са в свободно обращение по смисъла на член 29 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Освен сделката, посочена в първата алинея, въвеждането в Съюза на стоки, които са в свободно обращение, идващи от трета територия, която съставлява част от митническата територия на Съюза, се счита за внос на стоки.“;

- (16) в дял V, глава 1, раздел 2, пред член 32 се вмъква следното заглавие на подраздел 1:

**„Подраздел 1
Общо правило“;**

- (17) в дял V, глава 1, раздел 2, пред член 33 се вмъква следното заглавие на подраздел 2:

**„Подраздел 2
Специални разпоредби“;**

- (18) член 33 се заменя със следното:

„Член 33

1. За място на доставка при вътресъюзните дистанционни продажби на стоки се счита мястото, където се намират стоките към момента, когато завършва изпращането или превозът на стоките до клиента.

2. За място на доставка при дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави в държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или превозът на стоките до клиента, се счита мястото, където се намират стоките към момента, когато завършва изпращането или превозът на стоките до клиента.

3. За мястото на доставка при дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави в държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките, се счита, че е в тази държава членка, при условие че ДДС върху тези стоки трябва да се декларира в съответствие със специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 4.“;

- (19) член 35 се заличава;
- (20) вмъкват се следните членове 35а, 35б, 35в и 35г:

„Член 35а

За място на доставка при вътресъюзните доставки на стоки се счита мястото, където се намират стоките към момента, когато завършва изпращането или превозът на тези стоки до клиента.

Член 35б

За място на доставка на нови превозни средства, извършена за данъчно незадължено лице, различно от данъчно незадължено юридическо лице, когато стоките се изпращат или превозват от една държава членка в друга държава членка, се счита мястото, където се намират стоките към момента, когато завършва изпращането или превозът на стоките.

Член 35в

Чрез дерогация членове 33 и 35а не се прилагат за доставка на стоки втора употреба, произведения на изкуството, колекционерски предмети и антикварни предмети, както е определено в член 311, параграф 1, точки 1—4, облагаеми с ДДС в съответствие с този специален режим.

Член 35г

За целите на членове 35а и 35б, ако изпращането или превозът на стоките започва в трета територия или трета държава и доставката от вносителя, определен или признат по член 201 като платец на ДДС, или последваща доставка включва превоз или изпращане на стоки, завършващо в държава членка, различна от държавата членка на вноса, стоките се считат за превозени или изпратени от държавата членка на вноса.“.

(21) в дял V, глава 1, раздел 2 се вмъква следният член 36а:

„Член 36а

1. Когато стоките се доставят в контекста на верижна сделка, превозът или изпращането от една държава членка в друга държава членка, посочени в член 14, параграф 4, точка 3, буква б), се отнасят към доставката, извършена от доставчика до междинния оператор, когато са изпълнени следните условия:

- а) междинният оператор съобщава на доставчика името на държавата членка на пристигане на стоките;
- б) междинният оператор е регистриран за целите на ДДС в държава членка, различна от тази, в която започва изпращането или превозът на стоките.

2. Когато не е изпълнено някое от условията, изложени в параграф 1, в контекста на верижна сделка превозът или изпращането от една държава членка в друга държава членка, посочени в член 14, параграф 4, точка 3, буква б), се отнасят към доставката, извършена от междинния оператор до клиента.

3. За целите на настоящия член се прилагат следните определения:

- а) „контекст на верижни сделки“ означава последователни доставки на едни и същи стоки от данъчно задължени лица, които водят до един превоз или едно изпращане на тези стоки от една държава членка до друга държава

членка и при които както междинният оператор, така и доставчикът са сертифицирани данъчно задължени лица;

- б) „междинен оператор“ означава доставчик във веригата (различен от първия доставчик), който изпраща или превозва стоките — сам или чрез трета страна за своя сметка;
- в) „доставчик“ означава данъчно задълженото лице във веригата, което доставя стоките на междинния оператор;
- г) „клиент“ означава данъчно задълженото лице, на което междинният оператор доставя стоките във веригата.“;

(22) член 37 се заменя със следното:

„Член 37

1. Когато стоките се доставят на борда на кораби, въздухоплавателни средства или влакове по време на частта от операция по превоз на пътници, извършвана в Съюза, за място на доставка се счита точката на тръгване при операцията по превоз на пътници.

2. За целите на параграф 1 „частта от операция по превоз на пътници, извършвана в Съюза“ означава частта, която е извършена без спиране извън Съюза, между точката на тръгване и точката на пристигане при операцията по превоз на пътници.

„Точка на тръгване при операция по превоз на пътници“ означава първата определена по разписание точка за качване на пътници в Съюза, когато е приложимо след спиране извън Съюза.

„Точка на пристигане при операция по превоз на пътници“ означава последната определена по разписание точка за слизане на пътници в Съюза, които са се качили в Съюза, когато е приложимо преди спиране извън Съюза.

В случай на пътуване с отиване и връщане отсечката на връщане се счита за отделна операция по превоз.

3. Държавите членки могат да освободят или да продължават да освобождават от ДДС, с възможност за приспадане на сумата, платена на предходния етап, доставката на стоки за консумация на борда, по отношение на която мястото за облагане е определено в съответствие с параграф 1.“;

(23) в член 38 параграф 1 се заменя със следното:

„1. В случай на доставка на газ чрез система за природен газ, разположена на територията на Съюза, или мрежа, свързана с такава система, доставка на електроенергия или доставка на топлинна или хладилна енергия чрез топлофикационни или охладителни мрежи, на данъчно задължен дилър, за място на доставката се счита мястото, където този данъчно задължен дилър е установил седалището на своята стопанска дейност или има постоянен обект, за който се доставят стоките, или, при липса на такова седалище или постоянен обект, мястото, където е неговият постоянен адрес или обичайното му местопребиваване.“;

(24) в член 39 първата алинея се заменя със следното:

„В случай на доставка на газ чрез система за природен газ, разположена на територията на Съюза, или чрез мрежа, свързана с такава система, доставка на електроенергия или доставка на топлинна или хладилна енергия чрез топлофикационни или охладителни мрежи, когато доставката не попада в обхвата на член 38, за място на доставката се счита мястото, където потребителят действително използва и консумира стоките.“;

(25) в дял V глава 2 се заличава;

(26) членове 49 и 50 се заменят със следното:

„Член 49

Мястото на доставка на услугите по превоз на стоки, различен от вътресъюзния превоз на стоки, на данъчно незадължени лица, е мястото, където се осъществява превозът, пропорционално на реализирания пробег.

Член 50

Мястото на доставка на услугите по вътресъюзен превоз на стоки до данъчно незадължени лица е мястото на тръгване.“;

(27) в член 51 първата алинея се заменя със следното:

„Вътресъюзен превоз на стоки“ означава всеки превоз на стоки, чието място на тръгване и място на пристигане са разположени на територията на две различни държави членки.“;

(28) член 52 се заменя със следното:

„Член 52

Не е необходимо държавите членки да прилагат ДДС за тази част от вътресъюзния превоз на стоки, предоставен на данъчно незадължени лица, която се извършва по води, които не представляват част от територията на Съюза.“;

(29) член 55 се заменя със следното:

„Член 55

Мястото на доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги, различни от тези, които физически се извършват на борда на кораби, въздухоплавателни средства или влакове по време на тази част от операцията по превоз на пътници, която се извършва в рамките на Съюза, е мястото, където услугите се извършват физически.“;

(30) член 57 се заменя със следното:

„Член 57

1. Мястото на доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги, които физически се извършват на борда на кораби, въздухоплавателни средства или влакове по време на тази част от операцията по превоз на пътници, която се извършва в рамките на Съюза, е точката на тръгване при операцията по превоз на пътници.

2. За целите на параграф 1 „частта от операцията по превоз на пътници, извършвана в Съюза“ означава частта, която е извършена без спиране извън Съюза, между точката на тръгване и точката на пристигане при операцията по превоз на пътници.

„Точка на тръгване при операция по превоз на пътници“ означава първата определена по разписание точка за качване на пътници в Съюза, когато е приложимо след спиране извън Съюза.

„Точка на пристигане при операция по превоз на пътници“ означава последната определена по разписание точка за слизане на пътници в Съюза, които са се качили в Съюза, когато е приложимо преди спиране извън Съюза.

В случай на пътуване с отиване и връщане отсечката на връщане се счита за отделна операция по превоз.“;

(31) в дял V, глава 3, раздел 3 заглавието на подраздел 9 се заменя със следното:

„Подраздел 9

Доставка на услуги на данъчно незадължени лица извън Съюза“;

(32) в член 59 първата алинея се изменя, както следва:

а) уводните думи се заменят със следното:

„Мястото на доставка на следните услуги на данъчно незадължено лице, което е установено или има постоянен адрес или обичайно местопребиваване извън Съюза, е мястото, където това лице е установено, има постоянен адрес или обичайно местопребиваване.“;

б) буква з) се заменя със следното:

„з) предоставяне на достъп до система за природен газ, разположена на територията на Съюза, или до мрежа, свързана с такава система, до електроенергийната система или до топлофикационните или охладителните мрежи, или пренос или разпределение чрез тези системи или мрежи, и предоставяне на други услуги, пряко свързани с тях.“;

(33) в член 59а букви а) и б) се заменят със следното:

„а) да разглеждат мястото на доставка на отделна или на всички такива услуги, ако е разположено на тяхна територия, като разположено извън Съюза, ако фактическото ползване и потребление на услугите се извършва извън Съюза;

б) да разглеждат мястото на доставка на отделна или на всички такива услуги, ако е разположено извън Съюза, като разположено на тяхна територия, ако фактическото ползване и потребление на услугите се извършва на тяхна територия.“;

(34) в дял V заглавието на глава 3а се заменя със следното:

„ПРАГ ЗА ДАНЪЧНО ЗАДЪЛЖЕНИ ЛИЦА, КОИТО ИЗВЪРШВАТ ДОСТАВКИ НА СТОКИ, ОБХВАНАТИ ОТ ЧЛЕН 33, ПАРАГРАФ 1, И ДОСТАВКИ НА УСЛУГИ, ОБХВАНАТИ ОТ ЧЛЕН 58“;

(35) член 59в се изменя, както следва:

а) в параграф 1 уводните думи се заменят със следното:
„1. Член 33, параграф 1 и член 58 не се прилагат, когато са изпълнени следните условия:“;

б) параграф 3 се заменя със следното:
„3. Държавата членка, на чиято територия се намират стоките към момента, когато започва тяхното изпращане или превоз, или където са установени данъчно задължените лица, доставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и услуги, извършвани по електронен път, предоставя на данъчно задължените лица, извършващи доставки, които отговарят на условията по параграф 1, правото да изберат мястото на доставка да бъде определено в съответствие с член 33, параграф 1 и член 58, което право при всички положения обхваща две календарни години.“;

(36) членове 60 и 61 се заменят със следното:

„Член 60

Мястото на внос на стоки е държавата членка, на чиято територия се намират стоките, когато се въвеждат в Съюза.

Член 61

Чрез дерогация от член 60, когато при въвеждането в Съюза стоките, които не са в свободно обращение, се поставят под един от режимите или положенията, посочени в член 156, или под режим на временен внос с пълно освобождаване от вносно мито, или под режим външен транзит, мястото на внос на такива стоки е държавата членка, на чиято територия стоките престават да бъдат в обхвата на приложение на тези режими или положения.

Подобно, когато при въвеждане в Съюза стоките, които са в свободно обращение, се поставят под един от режимите или положенията, посочени в членове 276 и 277, мястото на внос е държавата членка, на чиято територия стоките престават да бъдат в обхвата на приложение на тези режими или положения.“;

(37) в член 64 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Вътресъюзните доставки на стоки, които се изпълняват непрекъснато през период, по-дълъг от един календарен месец, се считат за завършени при изтичането на всеки календарен месец до приключването на доставката.“;

(38) в член 66 втората алинея се заменя със следното:

„Дерогацията, предвидена в първата алинея, обаче не се прилага за доставки на услуги, по отношение на които ДДС е дължим от клиента съгласно член 196, за вътресъюзни доставки на стоки и за доставки на нови превозни средства в съответствие с член 356.“;

(39) член 67 се заменя със следното:

„Член 67

За вътресъюзни доставки на стоки и за доставки на нови превозни средства в съответствие с член 35б, ДДС става изискуем при издаването на фактурата или — когато към тази дата няма издадена фактура — след изтичането на срока, посочен в член 222, първа алинея.

Член 64, параграф 1, член 64, параграф 2, трета алинея и член 65 обаче не се прилагат по отношение на вътресъюзни доставки на стоки и на доставки на нови превозни средства в съответствие с член 35б.“;

(40) в дял VI глава 3 се заличава;

(41) в член 71, параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„1. Когато при въвеждането в Съюза стоките се поставят под един от режимите или положенията, посочени в членове 156, 276 и 277, или под режим на временен внос с пълно освобождаване от вносно мито, или под режим външен транзит, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем само когато стоките престанат да бъдат в обхвата на приложение на тези режими или положения.“;

(42) член 76 се заменя със следното:

„Член 76

По отношение на вътресъюзната доставка на стоки, състояща се от прехвърляне в друга държава членка, данъчната основа е покупната цена на стоките или на подобни стоки, или — при липсата на покупна цена — пълната себестойност, определена към момента на извършване на прехвърлянето.“;

(43) член 78 се заменя със следното:

„Член 78

1. Данъчната основа включва следните елементи:

- а) данъци, мита, налози и такси, с изключение на самия данък върху добавената стойност;
- б) съпътстващи разходи, начислени от доставчика на клиента, като разходи за комисиона, опаковка, превоз и застраховане.

За целите на буква а) от първата алинея митата включват акциза, дължим в държавата членка, в която в съответствие с член 35а се извършва вътресъюзната доставка на акцизни стоки.

За целите на буква б) от първата алинея държавите членки могат да считат разходите, обхванати по отделно споразумение, за съпътстващи разходи.

2. Когато след извършването на вътресъюзна доставка на стоки доставчикът получава възстановяване на акциза, платен в държавата членка, в която е започнало изпращането или превозът на стоките, данъчната основа се намалява съответно в държавата членка, в която в съответствие с член 35а се извършва вътресъюзната доставка на акцизни стоки.

3. За целите на настоящата директива „акцизни продукти“ означава енергийни продукти, алкохол и алкохолни напитки, и промишлено обработен

тютюн, както е определено в член 1, параграф 1 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета (*), но без газ, доставян чрез система за природен газ, разположена на територията на Съюза, или чрез мрежа, свързана с такава система.“;

(*) Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (ОВ L 9, 14.1.2009 г., стр. 12).

(44) в дял VII глава 3 се заличава;

(45) член 85 се заменя със следното:

„Член 85

По отношение на вноса на стоки данъчната основа е стойността за митнически цели, определена в съответствие с действащите разпоредби на Съюза.“;

(46) в член 86, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) съпътстващите разходи, като разходи за комисиона, опаковка, превоз и застраховане, направени до първото местоназначение на територията на държавата членка на вноса, както и тези, които са в резултат на превоз до друго местоназначение в Съюза, ако това друго местоназначение е известно, когато настъпи данъчното събитие.“;

(47) член 88 се заменя със следното:

„Член 88

Когато стоките, временно изнесени от територията на Съюза, се внесат, след като са претърпели извън Съюза поправка, преработка, приспособяване, конфекционирание или повторна обработка, държавите членки предприемат стъпки да гарантират, че данъчното третиране на стоките за целите на ДДС е същото като това, което би било приложено, ако поправката, преработката, приспособяването, конфекциониранието или повторната обработка са били извършени на тяхна територия.“;

(48) член 91 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато елементите, използвани за определяне на данъчната основа за внос, са изразени във валута, различна от тази на държавата членка, в която се извършва изчисляването ѝ, обменният курс се определя в съответствие с разпоредбите на Съюза, уреждащи изчисляването на стойността за митнически цели.“;

б) в параграф 2 третата алинея се заменя със следното:

„За някои от сделките, посочени в първата алинея, или за някои категории данъчно задължени лица обаче държавите членки могат да използват обменния курс, определен в съответствие с действащите разпоредби на Съюза, които уреждат изчисляването на стойността за митнически цели.“;

(49) в член 93 буква б) се заменя със следното:

„б) в случаите на вътресъюзна доставка на стоки;“;

- (50) член 94 се заличава;
- (51) член 131 се заменя със следното:

„Член 131

Освобождаванията, предвидени в глави 2—9, се прилагат, без да се засягат други съюзни разпоредби и в съответствие с условията, които държавите членки определят, за да осигурят правилно и ясно прилагане на тези освобождавания и да предотвратят всякакво възможно отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци или злоупотреба.“;

- (52) в дял IX заглавието на глава 4 се заменя със следното:

**„ОСВОБОЖДАВАНИЯ ЗА НЯКОИ
ВЪТРЕСЪЮЗНИ ПРЕВОЗИ НА СТОКИ“;**

- (53) в дял IX, глава 4 раздели 1 и 2 се заличават;
- (54) в дял IX, глава 4 заглавието на раздел 3 се заличава;
- (55) член 142 се заменя със следното:

„Член 142

Държавите членки освобождават доставката на вътресъюзния превоз на стоки до и от островите, образуващи автономните региони на Азорските острови и остров Мадейра, както и доставката на превоз на стоки между тези острови.“;

- (56) член 143 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 букви б) и в) се заменят със следното:

„б) крайния внос на стоки, който се урежда от директиви 2007/74/ЕО (*), 2009/132/ЕО (**), и 2006/79/ЕО (***) на Съвета;

в) крайния внос на стоки, в свободно обращение от трета територия, съставляваща част от митническата територия на Съюза, които биха имали право на освобождаване от ДДС по буква б), ако са внесени по смисъла на член 30, първа алинея;“;

- б) в параграф 1 буква г) се заменя със следното:

„г) вноса на стоки, изпращани или превозвани от трета територия или трета държава в държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или превозът на стоките, когато доставката на такива стоки от вносителя, определен или признат по член 201 за платец на ДДС, е вътресъюзна доставка на стоки;“;

- в) в параграф 1 буква еа) се заменя със следното:

„еа) вноса на стоки, извършен от институциите на Съюза, Европейската общност за атомна енергия, Европейската инвестиционна банка или от органите, създадени от Европейския съюз, към които се прилага Протоколът (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Съюза, при ограниченията и условията на този протокол и споразуменията за неговото прилагане или споразуменията за седалищата, и по-

специално при условие че това не води до нарушаване на конкуренцията;“;

г) уводните думи на параграф 2 се заменят със следното:

„2. Предвиденото в параграф 1, буква г) освобождаване се прилага в случаите, когато вносът на стоки е последван от вътресъюзна доставка на стоки, само ако в момента на вноса вносителят е предоставил на компетентните органи на държавата членка на вноса най-малко следните данни:“;

д) в параграф 2 буква б) се заменя със следното:

„б) идентификационния номер за целите на ДДС на клиента, на когото се доставят стоките, издаден в друга държава членка, или собствения му идентификационен номер за целите на ДДС в случай на прехвърляне съгласно член 17, параграф 1;“;

(*) Директива 2007/74/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 г. относно освобождаването от данък върху добавената стойност и акциз на стоки, внасяни от лица, пътуващи от трети страни (ОВ L 346, 29.12.2007 г., стр. 6).

(**) Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 г. за определяне приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки (ОВ L 292, 10.11.2009 г., стр. 5).

(***) Директива 2006/79/ЕО на Съвета от 5 октомври 2006 г. относно освобождаване от данъчно облагане на вноса на малки пратки стоки с нетърговски характер от трети страни (кодифицирана версия) (ОВ L 286, 17.10.2006 г., стр. 15).

(57) в член 145, параграф 2 втората алинея се заменя със следното:

„Държавите членки могат да адаптират своите национални разпоредби, за да сведат до минимум нарушаването на конкуренцията, и по-специално да предотвратят необлагането или двойното облагане с ДДС в Съюза.“;

(58) в член 146, параграф 1, букви а)—г) се заменят със следното:

„а) доставката на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън Съюза от или за сметка на продавача;

б) доставката на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън Съюза от или за сметка на клиент, който не е установен на съответната им територия, с изключение на стоките, превозени от самия купувач, за оборудване, зареждане с гориво и провизии на плавателни съдове за развлечения и частни въздухоплавателни средства или всякакви други превозни средства за лични нужди;

в) доставката на стоки за утвърдени органи, които ги изнасят извън Съюза като част от хуманитарни, благотворителни или образователни дейности извън Съюза;

г) доставката на услуги, състоящи се от работа върху движима вещ, придобита или внесена, за да бъде подложена на такава работа в Съюза и изпратена или превозена извън Съюза от доставчика, от клиента, ако не е

установен на съответната им територия, или за сметка на някой от двамата;“;

(59) член 147 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 букви а) и б) се заменят със следното:

„а) пътникът не е установен в Съюза;

б) стоките се превозват извън Съюза преди края на третия месец, следващ този, през който се извършва доставката;“;

б) в параграф 2 първата и втората алинея се заменят със следното:

„2. За целите на параграф 1 „пътник, който не е установен в Съюза“ означава пътник, чийто постоянен адрес или обичайно местопребиваване не се намира в Съюза. В този случай „постоянен адрес или обичайно местопребиваване“ означава мястото, вписано като такова в паспорта, личната карта или друг документ, признат като документ за установяване на самоличността от държавата членка, на чиято територия се извършва доставката.

Доказателството за износ се предоставя чрез фактурата или друг документ вместо нея, потвърден от митническото учреждение на напускане на Съюза.“;

(60) в член 151, параграф 1 буква аа) се заменя със следното:

„аа) доставката на стоки или услуги, извършена на институциите на Съюза, Европейската общност за атомна енергия, Европейската инвестиционна банка или на органите, създадени от Общностите, към които се прилага Протоколът (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, при ограниченията и условията на този протокол и споразуменията за неговото прилагане или споразуменията за седалищата, и по-специално при условие че това не води до нарушаване на конкуренцията;“;

(61) в член 153 първата алинея се заменя със следното:

„Държавите членки освобождават доставката на услуги от посредници, действащи от името и за сметка на друго лице, когато вземат участие в сделките, посочени в глави 6, 7 и 8, или сделките, извършвани извън Съюза.“;

(62) членове 154 и 155 се заменят със следното:

„Член 154

За целите на настоящия раздел „складове, различни от митнически складове“ в случаите на акцизни стоки означава местата, определени като данъчни складове от член 4, параграф 11 от Директива 2008/118/ЕО, а в случаите на неакцизни стоки — местата, определени като такива от тези държави членки.

Член 155

Без да се засягат други данъчни разпоредби на Съюза, държавите членки могат след провеждане на консултация с Комитета по ДДС да вземат специални мерки, имащи за цел да освободят от облагане с данък върху добавената стойност всички или някои от сделките, посочени в настоящия раздел, при условие че тези мерки не целят крайно ползване или потребление и че размерът

на данъка върху добавената стойност, дължим при преустановяването на режимите или положенията, посочени в настоящия раздел, съответства на размера на данъка, който би следвало да бъде дължим, ако всяка от сделките е била обложена на тяхна територия.“;

(63) в член 156 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Местата, посочени в параграф 1, са тези, определени като такива от действащите митнически разпоредби на Съюза.“;

(64) в член 158, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) когато стоките са предназначени за данъчно задължени лица, за целите на извършване на доставки за пътници на борда на въздухоплавателно средство или кораб по време на полета или прекосяването на морето, когато мястото на пристигане се намира извън Съюза;“;

(65) в член 161 буква б) се заменя със следното:

„б) доставката на стоки, посочена в член 30, втора алинея, докато те остават в обхвата на посочения в член 276 режим вътрешен съюстен транзит.“;

(66) член 162 се заличава;

(67) член 164 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква а) се заменя със следното:

„а) внос и доставки на стоки за данъчно задълженото лице, с оглед на техния износ от Съюза, без или със преработка;“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Освобождаването не се прилага за вътресъюзни доставки на стоки, когато доставчикът, който е платец на ДДС, използва специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 3, за декларирането и плащането на данъка върху тези доставки.“;

(68) член 165 се заличава;

(69) член 168 се изменя, както следва:

а) буква б) се заменя със следното:

„б) дължимия ДДС по отношение на сделки, третиран като доставки на стоки или услуги в съответствие с член 17, параграф 1, член 18, буква а) и член 27;“;

б) букви в) и г) се заличават;

(70) в член 169 букви б) и в) се заменят със следното:

„б) сделки, освободени съгласно членове 142 или 144, членове 146—149, членове 151, 152, 153 или 156, член 157, параграф 1, буква б), членове 158—161 или член 164;

в) сделки, освободени съгласно член 135, параграф 1, букви а)—е), когато клиентът е установен извън Съюза или когато сделките са пряко свързани със стоки, предназначени за износ извън Съюза.“;

(71) в член 170 буква б) се заменя със следното:

- „б) сделки, за които данъкът е платим единствено от клиента в съответствие с членове 194, 196 или 199.“;
- (72) член 171 се изменя, както следва:
- а) параграф 2 се заменя със следното:
- „2. ДДС се възстановява на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на Съюза, в съответствие с подробните правила за изпълнение, изложени в Директива 86/560/ЕИО.
- Данъчно задължените лица, посочени в член 1 от Директива 86/560/ЕИО, също се считат за целите на прилагането на посочената директива за данъчно задължени лица, които не са установени в Съюза, когато в държавата членка, в която купуват стоките и услугите или внасят стоките, подлежащи на облагане с ДДС, те само са извършили доставката на стоките или услугите на лице, определено съгласно член 194, член 196 или член 199 като платец на ДДС.“;
- б) в параграф 3 буква б) се заменя със следното:
- „б) фактурирани суми на ДДС по отношение на доставки на стоки, чиято доставка е или може да бъде освободена съгласно член 146, параграф 1, буква б).“;
- (73) в член 171а първата алинея се заменя със следното:
- „Вместо да разрешат възстановяване на ДДС съгласно директиви 86/560/ЕИО или 2008/9/ЕО върху онези доставки на стоки или услуги на данъчно задължено лице, по отношение на които данъчно задълженото лице е платец на данъка съгласно член 194, член 196 или член 199, държавите членки могат да разрешат приспадане на този данък съгласно процедурата, установена в член 168. Съществуващите ограничения съгласно член 2, параграф 2 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО могат да бъдат запазени.“;
- (74) в член 172, параграф 1 първата алинея се заменя със следното:
- „1. Всяко лице, което се счита за данъчно задължено лице на основание на факта, че то доставя, инцидентно, ново превозно средство в съответствие с член 9, параграф 2, има право в държавата членка, в която започва изпращането или превозът на новото превозно средство до клиента, да приспадне ДДС, дължим или платен по отношение на придобиването или вноса на новото превозно средство, до размер, ненадвишаващ размера на ДДС, за който то би било платец, ако доставката подлежеше на облагане с ДДС в държавата членка, в която започва изпращането или превозът на новото превозно средство до клиента.“;
- (75) в член 175, параграф 2 втората алинея се заменя със следното:
- „Въпреки това държавите членки могат да запазят правилата, действащи към 1 януари 1979 г., или в случаите на държавите членки, които са се присъединили към Съюза след тази дата — към датата на тяхното присъединяване.“;
- (76) в член 176 втората алинея се заменя със следното:
- „До влизането в сила на разпоредбите, посочени в първата алинея, държавите членки могат да запазят в сила всички изключения, предвидени по националното им законодателство към 1 януари 1979 г., или в случаите на

държавите членки, които са се присъединили към Съюза след тази дата — към датата на тяхното присъединяване.“;

(77) в член 177 втората алинея се заменя със следното:

„За да се запазят еднакви условията на конкуренция, държавите членки могат вместо да отказват приспадане, да облагат стоките, изработени от самото данъчно задължено лице, или стоките, които то е закупило в Съюза или внесло, по такъв начин, че данъкът да не надвишава размера на ДДС, който би бил начислен върху придобиването на подобни стоки.“;

(78) член 178 се изменя, както следва:

а) букви в) и г) се заличават;

б) буква е) се заменя със следното:

„е) когато се изисква да плати ДДС като клиент при прилагане на член 194, член 196 или член 199, той трябва да спазва формалностите, установени от всяка държава членка.“;

(79) член 181 се заличава;

(80) член 182 се заменя със следното:

„Член 182

Държавите членки определят условията и подробните правила за прилагане на член 180.“;

(81) член 193 се заменя със следното:

„Член 193

ДДС е платим от всяко данъчно задължено лице, извършващо облагаеми доставки на стоки или услуги, освен когато е платим от друго лице в случаите, посочени в членове 194—200 и член 202.“;

(82) в член 194 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато облагаемата доставка на услуги се извършва от данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка, в която е длъжим ДДС, държавите членки могат да предвидят, че лицето — платец на ДДС, е лицето, на което са доставени услугите.“;

(83) вмъква се следният член 194а:

„Член 194а

Платец на ДДС е лицето, на което се доставят стоките, ако му е предоставен статус на сертифицирано данъчно задължено лице съгласно член 13а и ако стоките се доставят от данъчно задължено лице, неустановено на територията на държавата членка, в която се дължи ДДС.“;

(84) член 195 се заличава;

(85) член 197 се заличава;

(86) член 199а се изменя, както следва:

а) в параграф 1 уводните думи се заменят със следното:

„1. До 31 декември 2028 г. държавите членки могат да определят лицето — платец на ДДС, да е данъчно задълженото лице, за което се извършва която и да е от следните доставки.“;

б) в параграф 1 букви в), г), д), з), и) и й) се заличават;

в) параграф 1б се заменя със следното:

„1б. Прилагането на механизма, предвиден в параграф 1, спрямо доставките на която и да е от услугите, изброени в букви е) и ж) от същия параграф, е обвързано с налагането на целесъобразни и ефективни задължения за отчитане на данъчно задължените лица, доставящи услугите, спрямо които се прилага предвиденият в параграф 1 механизъм.“;

г) параграфи 3—5 се заменят със следното:

„3. Не по-късно от 30 юни 2027 г. държавите членки, прилагащи предвидения в параграф 1 механизъм, представят на Комисията доклад въз основа на критериите за оценка, предвидени в параграф 2, буква в). В доклада се посочва ясно информацията, която трябва да се третира като поверителна, и информацията, която може да се публикува.

В доклада се представя подробна оценка на цялостната ефективност и ефикасност на мярката, по-специално по отношение на:

- а) въздействието върху дейностите с цел измама във връзка с доставки на услуги, обхванати от мярката;
- б) евентуалното прехвърляне на дейности с цел измама към други услуги;
- в) разходите за съответствие за данъчно задължени лица в резултат на мярката.

4. Всяка държава членка, която е установила промяна в тенденциите при дейностите с цел измама на своя територия във връзка с услугите, изброени в параграф 1, от датата на влизането в сила на настоящия член във връзка с такива услуги, представя на Комисията доклад по този въпрос не по-късно от 30 юни 2027 г.

5. Преди 1 януари 2028 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за цялостната оценка на въздействието на предвидения в параграф 1 механизъм за борба с измамите.“;

(87) в член 199б параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки могат, в случаи на неотложна спешност и в съответствие с параграфи 2 и 3, да определят получателя за лице — платец на ДДС, за специфични доставки на услуги, чрез дерогация от член 193, като специална мярка на механизма за бързо реагиране („МБР“) за борба с внезапни и мащабни измами, които биха могли да доведат до значителни и непоправими финансови загуби.

Специалната мярка на МБР е предмет на подходящи мерки за контрол от страна на държавите членки по отношение на данъчно задължените лица,

доставящи услугите, за които се прилага мярката, като нейното действие не може да надхвърля девет месеца.“;

(88) член 200 се заменя със следното:

„Член 200

Платец на ДДС е лицето, на което се доставя ново превозно средство в съответствие с член 35а или член 35б, когато доставчикът е данъчно задължено лице в съответствие с член 9, параграф 2.

За целите на настоящата разпоредба данъчно задължено лице, подлежащо на режима на единна данъчна ставка за земеделски производители за целите на своята селскостопанска, горскостопанска или рибностопанска дейност, и данъчно задължено лице, което извършва само доставки на стоки или услуги, по отношение на които ДДС не може да се приспада, се счита за данъчно задължено лице в съответствие с член 9, параграф 2.“;

(89) в член 204 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато съгласно членове 193—196 и членове 199 и 200 лицето — платец на ДДС, е данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка, в която е дължим ДДС, държавите членки могат да разрешат на това лице да определи данъчен представител в качеството на лице — платец на ДДС.

Освен това, когато облагаема сделка се извършва от данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка, в която е дължим ДДС, и с държавата, в която е установено данъчно задълженото лице или се намира седалището му, няма правни инструменти за взаимна помощ, сходна по обхват с предвидената в Директива 2010/24/ЕС (*) и Регламент (ЕО) № 904/2010, държавите членки могат да предприемат мерки, за да предвидят, че лицето — платец на ДДС, трябва да е данъчен представител, определен от неустановеното данъчно задължено лице.

Държавите членки обаче не може да прилагат посочената във втората алинея възможност по отношение на данъчно задължено лице, което не е установено в Съюза и е избрало да прилага специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 2.“;

(*) Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).

(90) член 205 се заменя със следното:

„Член 205

При ситуацияите, посочени в членове 193—199б и членове 202, 203 и 204, държавите членки могат да предвидят, че лице, различно от лицето — платец на ДДС, е солидарно отговорно за плащането на ДДС.“;

(91) в член 207 първата алинея се заменя със следното:

„Държавите членки предприемат мерките, необходими да се гарантира, че лицата, които в съответствие с членове 194, 196, 199 и 204 се считат за платци

на ДДС вместо данъчно задълженото лице, което не е установено на съответната им територия, спазват задълженията за плащане, предвидени в настоящия раздел.“;

(92) членове 209 и 210 се заличават;

(93) в член 213 параграф 2 се заличава;

(94) в член 214 параграф 1 се изменя, както следва:

а) букви а) и б) се заменят със следното:

„а) всяко данъчно задължено лице, с изключение на посочените в член 9, параграф 2, което на съответната им територия извършва доставки на стоки или услуги, за които ДДС подлежи на приспадане, различни от доставки на стоки или услуги, за които ДДС е дължим единствено от клиента или лицето, за което са предвидени стоките или услугите, в съответствие с членове 194—196 и член 199;

б) всяко данъчно задължено лице и всяко данъчно незадължено юридическо лице, което е получател на вътресъюзна доставка на стоки;“;

б) буква в) се заличава;

в) добавя се следната буква е):

„е) всяко данъчно задължено лице, с изключение на посочените в член 9, параграф 2, установено на съответната им територия, което извършва само вътресъюзни доставки на стоки.“;

(95) член 216 се заменя със следното:

„Член 216

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че техните системи за идентификация дават възможност данъчно задължените лица, посочени в член 214, да бъдат идентифицирани.“;

(96) в член 219а, параграф 2 буква а) се изменя, както следва:

а) подточка ii) се заменя със следното:

„ii) в съответствие с разпоредбите на дял V се счита, че доставката на стоки или услуги не е извършена в рамките на Съюза;“;

б) добавя се следната подточка iii):

„iii) доставчикът не е установен в държавата членка, където извършва вътресъюзна доставка на стоки, за която е платец на ДДС, и не използва специалния режим по дял XII, глава 6, раздел 3;“;

(97) в член 220, параграф 1 точки 3 и 4 се заменят със следното:

„(3) доставки на нови превозни средства в съответствие с член 356;

(4) всяко авансово плащане, извършено в негова полза преди осъществяването на една от посочените в точки 1 и 2 доставки на стоки, с изключение на вътресъюзните доставки на стоки;“;

(98) в член 220а параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки не дават право на данъчно задълженото лице да издава опростени фактури в следните случаи:

- а) за вътресъюзни доставки на стоки;
- б) когато издаването на фактури е задължително съгласно член 220, параграф 1, точка 2;
- в) когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка, в която е дължим ДДС, или чийто обект в тази държава членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а, и лицето — платец на ДДС, е лицето, на което се доставят стоките или услугите.“;

(99) в член 221 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите членки могат да освободят данъчно задължените лица от посоченото в член 220, параграф 1 или в член 220а задължение за издаване на фактура за доставки на стоки или услуги, които те са извършили на тяхна територия и които са освободени, със или без възможност за приспадане на ДДС, платен на предходния етап, съгласно член 132, член 135, параграф 1, букви з)—л), членове 136, 371, 375, 376 и 377, член 378, параграф 2, член 379, параграф 2 и членове 380—390в.“;

(100) в член 222 първата алинея се заменя със следното:

„За вътресъюзни доставки на стоки, за доставки на нови превозни средства в съответствие с член 35б или за доставки на услуги, за които съгласно член 19б ДДС се плаща от клиента, фактура се издава най-късно на петнадесетия ден от месеца, следващ този, през който е възникнало данъчното събитие.“;

(101) член 225 се заменя със следното:

„Член 225

Държавите членки могат да налагат специални условия на данъчно задължените лица в случаите, когато третото лице или клиентът, който издава фактурите, е установен в държава, с която няма правни инструменти за взаимна помощ, сходна по обхват с предвидената в Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕО) № 904/2010.“;

(102) член 226 се изменя, както следва:

а) точка 4 се заменя със следното:

„4. идентификационният номер на клиента за целите на ДДС, както е посочен в член 214, под който клиентът е получил вътресъюзна доставка на стоки или доставка на стоки и услуги, по отношение на които той е платец на ДДС;“;

б) точка 12 се заменя със следното:

„12. в случай на вътресъюзна доставка на нови превозни средства или на доставка на нови превозни средства, както е посочено в член 35б, характеристиките, както са установени в член 9 параграф 3;“;

(103) член 230 се заменя със следното:

„Член 230

Сумите, посочени във фактурата, може да бъдат изразени във всяка валута, при условие че размерът на дължимия или подлежащия на коригиране ДДС е изразен в националната валута на държавата членка, в която този размер на ДДС е дължим или подлежи на коригиране, като се използва механизмът на конвертиране, предвиден в член 91.“;

(104) член 235 се заменя със следното:

„Член 235

Държавите членки могат да установят специални условия за електронните фактури, издадени във връзка със стоки или услуги, доставени на тяхната територия от държава, с която няма правни инструменти за взаимна помощ, сходна по обхват с предвидената в Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕО) № 904/2010.“;

(105) в член 238, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Опростеният режим, предвиден в параграф 1, не се прилага, когато издаването на фактури е задължително в следните случаи:

- а) вътресъюзни доставки на стоки;
- б) съгласно член 220, параграф 1, точка 2;
- в) когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка, в която е дължим ДДС, или чийто обект в тази държава членка не взема участие в доставката по смисъла на член 192а, и лицето — платец на ДДС, е лицето, на което се доставят стоките или услугите.“;

(106) член 239 се заменя със следното:

„Член 239

В случаите, когато държавите членки използват предвидената в член 272, параграф 1, първа алинея, буква б) възможност да не издават идентификационни номера за целите на ДДС на данъчно задължените лица, които не извършват сделките, посочени в член 14, параграф 4, член 17, параграф 1 и член 36, и когато на доставчика или клиента не е издаден идентификационен номер от този вид, вместо него във фактурата се вписва друг номер, наричан данъчен референтен номер, както е дефиниран от съответните държави членки.“;

(107) в член 240 точка 1 се заменя със следното:

„1. по отношение на доставката на услуги, както е посочено в членове 44, 47, 50, 53, 54 и 55 — идентификационния номер за целите на ДДС и данъчния референтен номер на доставчика;“;

(108) в член 242а параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставката на стоки или услуги на данъчно незадължени лица в рамките на Съюза в съответствие с разпоредбите на дял V, данъчно

задълженото лице, което улеснява доставката, е длъжно да води регистър на тези доставки. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните органи на държавите членки, в които тези доставки са облагаеми, да проверят дали ДДС е бил начислен правилно.“;

(109) в член 243 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всяко данъчно задължено лице води регистър на стоките, изпратени или превозени от него или за негова сметка до местоназначение извън територията на отправната държава членка, но в рамките на Съюза, за целите на сделки, състоящи се в оценка, работа по или временно ползване на тези стоки, както е посочено в член 17, параграф 2, букви е), ж) и з).“;

(110) в член 247 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите членки, посочени в параграф 1, могат да установят специални условия, забраняващи или ограничаващи съхраняването на фактури в държава, с която няма правни инструменти във връзка с взаимна помощ, сходна по обхват с предвидената в Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕО) № 904/2010, или във връзка с посоченото в член 249 право на достъп по електронен път, изтегляне и използване.“;

(111) член 251 се заличава;

(112) член 254 се заменя със следното:

„Член 254

В случай на доставка на нови превозни средства, която се извършва в съответствие с член 35а или член 35б, и лицето, на което се извършва доставката, е платец на ДДС в съответствие с член 200, държавите членки предприемат мерките, необходими да се гарантира, че продавачът е съобщил цялата информация, необходима за прилагането на ДДС и неговия контрол от данъчните органи.“;

(113) член 257 се заличава;

(114) членове 258 и 259 се заменят със следното:

„Член 258

1. Държавите членки установяват подробни правила за подаването на справки-декларации за ДДС от лицето — платец на ДДС, в съответствие с член 200 във връзка с доставки на нови превозни средства, извършени в съответствие с член 35а или член 35б.

2. Параграф 1 не се прилага за данъчно задължени лица, които подават справки-декларации за ДДС в съответствие с член 250.

Член 259

Държавите членки могат да изискват от лицата, на които се доставят нови превозни средства, при подаването на справка-декларацията за ДДС, посочена в член 258, параграф 1, да представят цялата информация, необходима за прилагането на ДДС и неговия контрол от данъчните органи.“;

(115) в член 261 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки могат да изискват от данъчно задължените лица да подадат справка-декларация с всички данни, предвидени в член 250, по отношение на всички сделки, извършени през предходната година. Тази справка-декларация трябва да съдържа цялата информация, необходима за евентуални корекции.“;

(116) член 262 се заменя със следното:

„Член 262

Всяко данъчно задължено лице, регистрирано за целите на ДДС, подава обобщена декларация на данъчно задължените лица и данъчно незадължените юридически лица, регистрирани за целите на ДДС, на които е доставило услуги, които са различни от услугите, освободени от ДДС в държавата членка, където сделката е облагаема, и за които съгласно член 196 платец на данъка е получателят.“;

(117) член 263 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Държавите членки могат, в съответствие с условията и ограниченията, които могат да установят, да разрешат на данъчно задължените лица да подадат обобщената декларация за всяко календарно тримесечие в срок, не по-дълъг от един месец след края на тримесечието.“;

б) параграфи 1а, 1б и 1в се заличават;

(118) член 264 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 букви а) и б) се заменят със следното:

„а) идентификационния номер за целите на ДДС на данъчно задълженото лице в държавата членка, в която трябва да се подаде обобщената декларация, и под който то е извършило облагаеми доставки на услуги в съответствие с условията, определени в член 44;

б) идентификационния номер за целите на ДДС на лицето, получаващо услугите в държава членка, различна от тази, в която трябва да се подаде обобщената декларация, и под който са му били доставени услугите;“;

б) в параграф 1 буква в) се заличава;

в) в параграф 1 буква г) се заменя със следното:

„г) за всяко лице, което е получило услуги, общата стойност на доставките на услуги, извършени от данъчно задълженото лице;“;

г) в параграф 1 буква д) се заличава;

д) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Стойността, посочена в параграф 1, буква г), се декларира за периода, определен в съответствие с член 263, параграф 1, през който ДДС е станал изискуем.

Стойностите, посочени в параграф 1, буква е), се декларират за периода, определен в съответствие с член 263, параграф 1, през който лицето, придобиващо стоките, е било уведомено за корекцията.“;

(119) членове 265, 268, 269 и 270 се заличават;

(120) член 271 се заменя със следното:

„Член 271

След провеждане на консултация с Комитета по ДДС държавите членки, които определят данъчен период, по-голям от три месеца, за който данъчно задължените лица трябва да подадат справка-декларацията за ДДС, предвидена в член 250, могат да разрешат на тези лица да подадат обобщени декларации за същия период, когато общата годишна стойност, без ДДС, на доставките на стоки и услуги на тези данъчно задължени лица не превишава 200 000 EUR или равностойността им в националната валута.“;

(121) член 272 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква а) се заличава;

б) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) данъчно задължените лица, които не извършват никоя от сделките, посочени в член 14, параграф 4, член 17, параграф 1 и член 36;“;

в) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Ако държавите членки използват възможността по параграф 1, първа алинея, буква д), те предприемат необходимите мерки, за да осигурят правилното прилагане на режимите за данъчно облагане на вътресъюзни сделки.“;

(122) членове 274—280 се заменят със следното:

„Член 274

Членове 275, 276 и 277 се прилагат по отношение на вноса на стоки в свободно обращение, които се въвеждат в Съюза от трета територия, съставляваща част от митническата територия на Съюза.

Член 275

Формалностите, свързани с вноса на стоките, посочени в член 274, са същите като предвидените в действащите митнически разпоредби на Съюза за вноса на стоки на митническата територия на Съюза.

Член 276

Когато изпращането или превозът на стоките, посочени в член 274, завършва извън държавата членка, където те са въведени в Съюза, те са в обращение в рамките на Съюза под режима съюзен транзит, установен от действащите митнически разпоредби на Съюза, доколкото подлежат на деклариране, с което се поставят под този режим при въвеждането им в Съюза.

Член 277

Когато при въвеждането им в Съюза стоките, посочени в член 274, са в една от ситуациите, които им дават правото, ако бяха внесени по смисъла на член 30, първа алинея, да бъдат обхванати от един от режимите или ситуациите, посочени в член 156, или от режим на временен внос с пълно освобождаване от вносни мита, държавите членки предприемат мерките, необходими, за да се гарантира, че стоките може да останат в Съюза при същите условия, както тези, предвидени за прилагането на тези режими или ситуации.

Член 278

Членове 279 и 280 се прилагат по отношение на износа на стоки в свободно обращение, които се изпращат или превозват от държава членка към трета територия, съставляваща част от митническата територия на Съюза.

Член 279

Формалностите, свързани с износа от територията на Съюза на стоките, посочени в член 278, са същите като предвидените в действащите митнически разпоредби на Съюза за износа на стоки от митническата територия на Съюза.

Член 280

В случая, когато стоки са били временно изнесени от Съюза, за да бъдат обратно внесени, държавите членки вземат необходимите мерки, за да се гарантира, че при обратния им внос в Съюза за такива стоки може да се прилагат същите разпоредби, които биха се прилагали, ако те са били временно изнесени от митническата територия на Съюза.“;

(123) в член 283, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) доставки на нови превозни средства, извършени в съответствие с член 35а или член 35б;“;

(124) в член 300 точка 2 се заличава;

(125) член 303 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки възстановяват на клиента сумата на компенсацията по единна ставка, която е платил по отношение на всяка от следните сделки:

а) доставката на земеделски продукти, изпратени или превозени извън територията на държавата членка на доставката до данъчно задължен клиент, установен в Съюза, но в друга държава членка, ако продуктите се използват от този клиент за целите на сделките, посочени в член 169, букви а) и б);

б) доставката на земеделски продукти, извършена в съответствие с условията, определени в членове 146, 147, 148 и 156, член 157, параграф 1, буква б) и членове 158, 160 и 161, на данъчно задължен клиент, установен извън Съюза, ако продуктите се използват от този клиент за целите на сделките, посочени в член 169, букви а) и б),

или за целите на доставки на услуги, които се считат за осъществени на територията на държавата членка, в която е установен клиентът, и по отношение на които съгласно член 196 ДДС е дължим единствено от клиента;

в) доставката на земеделски услуги на данъчно задължен клиент, установен в рамките на Съюза, но в друга държава членка, или на данъчно задължен клиент, установен извън Съюза, ако услугите се използват от този клиент за целите на сделките, посочени в член 169, букви а) и б), или за целите на доставки на услуги, които се считат за осъществени на територията на държавата членка, в която е установен клиентът, и по отношение на които съгласно член 196 ДДС е дължим единствено от клиента.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите членки определят метода, по който ще се извършва предвиденото в параграф 2 възстановяване на данък. По-специално те могат да прилагат разпоредбите на директиви 2008/9/ЕО и 86/560/ЕИО.“;

(126) член 305 се заменя със следното:

„Член 305

Когато държавите членки прилагат този режим на единна ставка, те предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че доставките на земеделски продукти между държавите членки, извършвани съгласно член 33, параграф 1, винаги се облагат по един и същи начин, независимо дали доставката се извършва от земеделски производител, обхванат от режима на единна данъчна ставка, или от друго данъчно задължено лице.“;

(127) член 309 се заменя със следното:

„Член 309

Ако сделките, възложени от туристическия агент на други данъчно задължени лица, се извършват от такива лица извън Съюза, доставката на услуги, извършвана от туристическия агент, се третира като междинна дейност, освободена от облагане съгласно член 153.

Ако сделките се извършват както в Съюза, така и извън Съюза, от данък може да бъде освободена само частта от услугата на туристическия агент, свързана със сделки извън Съюза.“;

(128) в член 311 уводните думи на параграф 1 се заменят със следното:

„1. За целите на настоящата глава и без да се засягат други разпоредби на Съюза, се прилагат следните определения:“;

(129) в член 313 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Режимът, посочен в параграф 1 от настоящия член, не се прилага по отношение на доставката на нови превозни средства, извършвана в съответствие с членове 35а и 35б.“;

(130) в член 314 уводните думи се заменят със следното:

„Режимът за облагане на маржа на печалбата се прилага по отношение на доставките от данъчно задължен дилър на стоки втора употреба, произведения на изкуството, колекционерски предмети и антикварни предмети, когато тези стоки са му били доставени в рамките на Съюза от едно от следните лица.“;

(131) в дял XII, глава 4, раздел 2 подраздел 2 се заличава;

(132) в член 333 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Режимът, посочен в параграф 1, не се прилага по отношение на доставката на нови превозни средства, извършвана в съответствие с условията, определени в членове 35а и 35б.“;

(133) член 341 се заличава;

(134) в член 344 уводните думи на параграф 1 се заменят със следното:

„1. За целите на настоящата директива и без да се засягат други разпоредби на Съюза, „инвестиционно злато“ означава:“;

(135) член 346 се заменя със следното:

„Член 346

Държавите членки освобождават от ДДС доставката и вноса на инвестиционно злато, включително и инвестиционно злато, представено от сертификати за разпределено или неразпределено злато, или злато, което се търгува по сметки, включително по-специално заеми на злато и суапове, свързани с право на собственост или иск по отношение на инвестиционно злато, както и сделки с инвестиционно злато, свързани с фючърсни и форуърдни договори, водещи до прехвърляне правото на собственост или иск по отношение на инвестиционно злато.“;

(136) член 352 се заменя със следното:

„Член 352

Всяка държава членка може след консултации с Комитета по ДДС да начислява ДДС върху специални сделки, свързани с инвестиционно злато, които се извършват в тази държава членка между данъчно задължени лица, които са членове на пазар на злато, регулиран от съответната държава членка, или между такова данъчно задължено лице и друго данъчно задължено лице, което не е член на този пазар. Държавите членки обаче не може да начисляват ДДС по отношение на износ на инвестиционно злато.“;

(137) в член 354 буква б) се заменя със следното:

„б) ДДС, дължим или платен за доставка на него, или за внос, извършен от него, на злато, различно от инвестиционно злато, което е било впоследствие трансформирано от него, или за негова сметка, в инвестиционно злато.“;

(138) член 355 се заменя със следното:

„Член 355

Данъчно задължените лица, които произвеждат инвестиционно злато или трансформират злато в инвестиционно злато, имат право да приспадат ДДС,

дължим или платен от тях за доставката или вноса на стоки или услуги, свързани с производството или трансформирането на това злато, както ако последващата доставка на златото, освободено от данъчно облагане съгласно член 346, е била обложена с данък.“;

(139) в член 356 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки могат да приемат равностойни задължения по мерките, приети в съответствие с други законодателни актове на Съюза, като например Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*), за спазване на изискванията съгласно параграф 1.“

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

(140) в дял XII заглавието на глава 6 се заменя със следното:

„Специални режими за неустановени данъчно задължени лица“;

(141) в член 358 вводните думи се заменят със следното:

„За целите на настоящата глава и без да се засягат други разпоредби на Съюза, се прилагат следните определения:“;

(142) в дял XII, глава 6 заглавието на раздел 2 се заменя със следното:

„Специален режим за услуги, които се доставят от данъчно задължени лица, неустановени в рамките на Съюза“;

(143) членове 358а—362 се заменят със следното:

„Член 358а

За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на Съюза, се прилагат следните определения:

1. „данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Съюза“ означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност на територията на Съюза и няма постоянен обект там;
2. „държава членка по идентификация“ е държавата членка, в която данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, избира да се регистрира и да декларира кога започва своята дейност като данъчно задължено лице на територията на Съюза, в съответствие с разпоредбите на настоящия раздел.
3. „държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която се счита, че се предоставят услугите в съответствие с дял V, глава 3.

Член 359

Държавите членки разрешават на всяко данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Съюза, предоставящо услуги на данъчно незадължено лице, което е установено в държава членка или има постоянен адрес или обичайно местопребиваване в държава членка, да използва този специален режим. Този режим се прилага по отношение на всички такива услуги, предоставяни в рамките на Съюза.

Член 360

Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, декларира пред държавата членка по идентификация кога започва или прекратява своята дейност като данъчно задължено лице или кога променя тази дейност по такъв начин, че лицето вече не отговаря на условията, необходими за използването на този специален режим. То съобщава тази информация по електронен път.

Член 361

1. Информацията, която данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, трябва да представи на държавата членка по идентификация, когато започне облагаема дейност, включва следните данни:

- а) име;
- б) пощенски адрес;
- в) електронни адреси, включително уебсайтове;
- г) национален данъчен номер, ако има такъв;
- д) декларация, че лицето не е установило стопанската си дейност на територията на Съюза и няма постоянен обект там.

2. Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, уведомява държавата членка по идентификация за всякакви промени в предоставената информация.

Член 362

Държавата членка по идентификация определя на данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, индивидуален идентификационен номер за целите на ДДС за прилагането на този специален режим и го уведомява за този номер по електронен път. Въз основа на информацията, използвана за тази идентификация, държавите членки по потребление могат да използват своите собствени системи за идентификация.“;

(144) в член 363 уводните думи се заменят със следното:

„Държавата членка по идентификация заличава данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, от регистъра за идентификация в следните случаи:“;

(145) член 364 се заменя със следното:

„Член 364

Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, което използва този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били предоставяни услуги, обхванати от специалния режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща.“;

(146) в член 366, параграф 1 втората алинея се заменя със следното:

„Държавите членки, които не са въвели еврото, могат да изискват справка-декларацията за ДДС да бъде изготвена в тяхната национална валута. Ако доставките са извършвани в други валути, за целите на попълването на справка-декларацията за ДДС данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, използва обменния курс, приложим в последния ден от данъчния период.“;

(147) в член 367 първата алинея се заменя със следното:

„Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, плаща ДДС, като посочва съответната справка-декларация по ДДС, при подаването на справка-декларацията или най-късно в деня на изтичане на крайния срок за подаване на справка-декларацията.“;

(148) в член 368 първата алинея се заменя със следното:

„Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, което използва този специален режим, не може да приспада ДДС съгласно член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО, на въпросното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие с посочената директива. Член 2, параграфи 2 и 3 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка с услуги, обхванати от този специален режим.“;

(149) в член 369 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, води регистър за сделките, обхванати от този специален режим. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните органи на държавата членка по потребление да проверят точността на справка-декларацията за ДДС.“;

(150) заглавието на дял XII, глава 6, раздел 3 се заменя със следното:

„Специален режим за стоки и услуги, които се доставят от данъчно задължени лица, неустановени в държавата членка по облагане“;

(151) членове 369а, 369б и 369в се заменят със следното:

„Член 369а

За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на Съюза, се прилагат следните определения:

1. „данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по облагане“ означава данъчно задължено лице, което е установило своята стопанска дейност на територията на Съюза или има постоянен обект там, но не е установило своята стопанска дейност, нито има постоянен обект на територията на държавата членка по облагане;
2. „държава членка по облагане“ означава държавата членка, в която се счита, че се доставят стоките или услугите съгласно дял V, глави 1 и 3;
3. „данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Съюза“ означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност на територията на Съюза и няма постоянен обект там;
4. „посредник“ означава лице, установено в Съюза, което е посочено от данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Съюза, като лице — платец на ДДС, и като лице, което да изпълнява от името и за сметка на това данъчно задължено лице задълженията, определени в този специален режим.
5. „държава членка по идентификация“ означава следното:
 - а) държавата членка, на чиято територия данъчно задълженото лице е установило своята стопанска дейност, или, ако не е установило стопанската си дейност в Съюза — държавата, в която има постоянен обект;
 - б) когато данъчно задълженото лице не е установило стопанската си дейност в Съюза, но има повече от един постоянен обект в Съюза — държавата членка с постоянен обект, в която данъчно задълженото лице посочва, че ще ползва този специален режим;
 - в) когато данъчно задълженото лице не е установено в рамките на Съюза, но е посочило посредник — държавата членка, в която този посредник е установил своята стопанска дейност, или — ако не е установил стопанската си дейност в Съюза — държавата членка, в която има постоянен обект;
 - г) когато данъчно задълженото лице не е установено в рамките на Съюза, но е посочило посредник, който е установил стопанската си дейност извън Съюза, но има един или повече постоянни обекти в Съюза — държавата членка с постоянен обект, в която посредникът посочва, че ще ползва този специален режим.

За целите на букви б) и г), когато данъчно задълженото лице или посредникът, в зависимост от случая, имат повече от един постоянен обект в Съюза, те са обвързани от решението за посочване на държавата членка с обект през съответната календарна година и следващите две календарни години.

Член 369б

1. Държавите членки разрешават ползването на този специален режим за доставки на стоки и услуги, за които лицето — платец на данъка върху добавената стойност, е:
 - а) данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по облагане;

- б) данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Съюза, което е посочило и оправомощило посредник.

Този специален режим се прилага по отношение на всички такива стоки или услуги, доставяни в Съюза, освен дистанционните продажби на стоки, които се внасят от трети територии или трети държави и са обхванати от специалния режим в раздел 4 от настоящата глава.

2. Данъчно задължените лица, неустановени в рамките на Съюза, които доставят само услуги на данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес или обичайно местопребиваване в държава членка и могат поради това да ползват специалния режим, посочен в раздел 2 от настоящата глава, се изключват от ползването на този режим.

3. Данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Съюза, не може да прилага едновременно този специален режим и специалния режим, посочен в раздел 2 от настоящата глава.

4. За целите на параграф 1, буква б) данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Съюза, не може да посочи повече от един посредник едновременно.

Член 369в

Данъчно задълженото лице или посредникът, действащ за негова сметка, декларира пред държавата членка по идентификация кога започва и прекратява своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, или кога променя тези дейности по такъв начин, че лицето вече не отговаря на условията, необходими за използването на този специален режим. То(той) съобщава тази информация по електронен път.“;

(152) вмъква се следният член 369ва:

„Член 369ва

1. Информацията, която посредникът трябва да предостави на държавата членка по идентификация, преди да започне да използва този специален режим за сметка на данъчно задължено лице, включва следните данни:

- а) име;
- б) пощенски адрес;
- в) електронен адрес;
- г) идентификационен номер за целите на ДДС.

2. Информацията, която посредникът трябва да предостави на държавата членка по идентификация по отношение на всяко данъчно задължено лице, което представлява, преди данъчно задълженото лице да започне да използва този специален режим, включва следните данни:

- а) име;
- б) пощенски адрес;
- в) електронен адрес и уебсайтове;

- г) идентификационен номер за целите на ДДС или национален данъчен номер;
- д) неговия индивидуален идентификационен номер, определен в съответствие с член 369г, параграф 3.

3. Всяко данъчно задължено лице, което използва този специален режим, или — когато е приложимо — неговият посредник, уведомява държавата членка по идентификация за всякакви промени в предоставената информация.“;

(153) членове 369г—369ж се заменят със следното:

„Член 369г

1. По отношение на облагаемите сделки, извършвани по този специален режим, използващото го данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по облагане, се идентифицира за целите на ДДС само в държавата членка по идентификация. За тази цел държавата членка използва индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС, който вече е определен за данъчно задълженото лице по отношение на задълженията му в съответствие с вътрешната система.

2. Въз основа на информацията, използвана за тази идентификация, държавите членки по облагане могат да използват своите собствени системи за идентификация.

3. Държавата членка по идентификация определя на посредника индивидуален идентификационен номер и го уведомява за този номер по електронен път.

4. Държавата членка по идентификация определя на посредника индивидуален идентификационен номер за целите на ДДС за прилагането на този специален режим по отношение на всяко данъчно задължено лице, което го е посочило за свой представител.

Член 369д

Държавата членка по идентификация изключва данъчно задължено лице от специалния режим във всеки от следните случаи:

- а) при уведомление от страна на данъчно задълженото лице, че то вече не извършва доставки на стоки или услуги, обхванати от този специален режим, или при уведомление от страна на посредника, че данъчно задълженото лице, за чиято сметка действа, вече не извършва доставки на стоки или услуги, обхванати от този специален режим;
- б) ако може по друга причина да се допусне, че облагаемите дейности на данъчно задълженото лице, обхванати от този специален режим, са прекратени;
- в) ако данъчно задълженото лице или неговият посредник вече не отговаря на условията, необходими за използването на този специален режим;
- г) ако данъчно задълженото лице или неговият посредник системно не спазва правилата, свързани с този специален режим;

- д) ако посредникът уведоми държавата членка по идентификация, че вече не представлява това данъчно задължено лице.

Член 369е

1. Данъчно задълженото лице, което използва този специален режим, или неговият посредник подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били доставяни стоки или услуги, обхванати от този специален режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща.
2. Когато годишният оборот в Съюза на данъчно задълженото лице, което използва този специален режим, е над 2 500 000 EUR, това данъчно задължено лице или неговият посредник подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всеки месец, независимо от това дали са били доставяни стоки или услуги, обхванати от този специален режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща.
3. За целите на параграф 2 „годишен оборот в Съюза“ означава общата годишна стойност на доставките на стоки и услуги, без ДДС, осъществени от данъчно задълженото лице на територията на Съюза.
4. Когато през дадена календарна година прагът, посочен в параграф 2, бъде достигнат, задълженията, изложени в параграф 2, се прилагат от следващото календарно тримесечие.

Член 369ж

1. Справка-декларацията за ДДС трябва да съдържа идентификационния номер, посочен в член 369г, и за всяка държава членка по облагане, в която ДДС е станал изискуем, следната информация:
 - а) общата стойност на доставените стоки и услуги, без ДДС;
 - б) съответния данъчен период;
 - в) приложимите ставки за ДДС;
 - г) общия размер на ДДС, който е станал изискуем, съобразно ставката на този данък;
 - д) общия размер на ДДС, който е станал изискуем, върху доставките на стоки и услуги;
 - е) общия размер на ДДС, който е станал изискуем, върху доставките на стоки и услуги, за които данъчно задълженото лице е длъжно като получател да плати данъка, или върху внос на стоки, когато държавата членка използва възможността по член 211, втора алинея;
 - ж) ДДС, за който се извършва приспадане;
 - з) евентуалните изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди, съгласно предвиденото в параграф 4 от настоящия член;
 - и) нетния размер на ДДС, който трябва да бъде заплатен или кредитиран, в зависимост от случая.

2. Когато в случай на доставки на стоки, обхванати от този специален режим, стоките се изпращат или превозват от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност на тези доставки за всяка държава членка, от която са изпратени или превозени стоките, заедно с индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС или данъчния референтен номер, определен от всяка от тези държави членки. Справка-декларацията за ДДС включва тази информация за всяка държава членка, различна от държавата членка по идентификация, с разпределение по държави членки по облагане.

3. Когато данъчно задълженото лице, което извършва доставки на услуги, обхванати от този специален режим, има един или повече постоянни обекти, различни от този в държавата членка по идентификация, от които се доставят услугите, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност на тези доставки за всяка държава членка, в която лицето има обект, заедно с индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС или данъчния референтен номер за този обект и с разпределение по държави членки по облагане.

4. Когато е необходимо да бъдат внесени изменения в справка-декларацията за ДДС след нейното подаване, тези изменения се включват в последваща справка-декларация най-късно в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация съгласно член 369е. В последващата справка-декларация за ДДС се посочват съответната държава членка по облагане, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.“;

(154) вмъква се следният член 369жа:

„Член 369жа

В случаите, когато данъчно задълженото лице извършва както сделки, по отношение на които ДДС подлежи на приспадане в съответствие с членове 168, 169 и 170, така и сделки, по отношение на които ДДС не подлежи на приспадане, частта от ДДС, която подлежи на приспадане, се определя от държавата членка по идентификация в съответствие с членове 174 и 175 за всички сделки, извършвани от данъчно задълженото лице.

В случаите, когато данъчно задълженото лице има няколко обекта в Съюза, от които извършва както сделки, по отношение на които ДДС подлежи на приспадане в съответствие с членове 168, 169 и 170, така и сделки, по отношение на които ДДС не подлежи на приспадане, частта от ДДС, която подлежи на приспадане, се определя от всяка държава членка с обект в съответствие с членове 174 и 175 за всички сделки, извършвани от данъчно задълженото лице от този обект.“;

(155) член 369и се заменя със следното:

„Член 369и

Данъчно задълженото лице, което използва този специален режим, или неговият посредник плаща сумата на нетните размери на ДДС, дължими във всяка държава членка по облагане, като посочва съответната справка-

декларация за ДДС, най-късно в деня на изтичане на крайния срок за подаване на справка-декларацията.

Плащането се извършва по банкова сметка в евро, определена от държавата членка по идентификация. Държавите членки, които не са въвели еврото, могат да изискват плащането да се извърши по сметка в тяхната национална валута.“;

(156) вмъкват се следните членове 369иа и 369иб:

„Член 369иа

1. Когато за даден данъчен период сумата на приспаданията надвиши размера на ДДС, дължим в държавата членка по облагане, разликата се прехвърля към следващия период.

2. Данъчно задълженото лице или неговият посредник може да поиска по справка-декларацията за ДДС от държавата членка по облагане възстановяване на надвзет ДДС, когато:

- а) данъчно задълженото лице е в положението на кредитор в държавата членка по облагане през два последователни данъчни периода с продължителност по едно календарно тримесечие, за които са подадени справки-декларации за ДДС; или
- б) данъчно задълженото лице е в положението на кредитор в държавата членка по облагане през три последователни данъчни периода с продължителност по един месец, за които са подадени справки-декларации за ДДС.

Член 369иб

Когато данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по облагане, е в положението на кредитор в справка-декларацията за ДДС, подадена в съответствие с член 250 в държавата членка по идентификация, тази държава членка разглежда размера на ДДС, който трябва да бъде възстановен в съответствие с член 183, като плащане, извършено в съответствие с член 369и въз основа на искане от данъчно задълженото лице.“;

(157) членове 369й и 369к се заменят със следното:

„Член 369й

Когато данъчно задължено лице, което използва този специален режим, не извършва доставки на стоки и услуги, обхванати от този специален режим, за които ДДС е станал изискуем в държава членка по облагане през даден данъчен период, нито през трите предходни данъчни периода, когато подава тримесечни справки-декларации съгласно член 369е, параграф 1, или през единадесетте предходни данъчни периода, когато подава ежемесечни справки-декларации съгласно член 369е, параграф 2, то не може да приспадне ДДС, начислен в тази държава членка по облагане, в справка-декларацията за ДДС, подадена за този данъчен период. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО и член 2, точка 1 и член 3 от Директива 2008/9/ЕО, на въпросното данъчно задължено лице се възстановява ДДС в съответствие с посочените директиви.

Член 369к

1. Данъчно задълженото лице, което използва този специален режим, или неговият посредник, води регистър за сделките, обхванати от този специален режим. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните органи на държавата членка по облагане да проверят точността на справка-декларацията за ДДС.

2. При поискване регистърът, посочен в параграф 1, трябва да се предостави по електронен път на държавата членка по облагане и на държавата членка по идентификация.

Този регистър трябва да се съхранява за срок от десет години, считано от 31 декември на годината, през която е извършена сделката.“;

(158) в член 369л втората алинея се заменя със следното:

„За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на Съюза, се прилагат следните определения:

1. „данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Съюза“ означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност на територията на Съюза и няма постоянен обект там;

2. „посредник“ означава лице, установено в Съюза, което е посочено от данъчно задълженото лице, извършващо дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, като лице — платец на ДДС, и като лице, което да изпълнява от името и за сметка на данъчно задълженото лице задълженията, определени в този специален режим;

3. „държава членка по идентификация“ означава следното:

а) когато данъчно задълженото лице не е установено в Съюза — държавата членка, в която то реши да се регистрира;

б) когато данъчно задълженото лице е установило стопанската си дейност извън Съюза, но има един или повече постоянни обекти в Съюза — държавата членка с постоянен обект, в която данъчно задълженото лице посочва, че ще ползва този специален режим;

в) когато данъчно задълженото лице е установило стопанската си дейност в държава членка — тази държава членка;

г) когато посредникът е установил стопанската си дейност в държава членка — тази държава членка;

д) когато посредникът е установил стопанската си дейност извън Съюза, но има един или повече постоянни обекти в Съюза — държавата членка с постоянен обект, в която посредникът посочва, че ще ползва този специален режим.

За целите на букви б) и д), когато данъчно задълженото лице или посредникът имат повече от един постоянен обект в Съюза, те са обвързани от решението за посочване на държавата членка с обект през съответната календарна година и следващите две календарни години.

4. „държава членка по потребление“ означава държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките до клиента.“;

(159) в член 369м, параграф 1 букви а) и б) се заменят със следното:

- „а) всяко данъчно задължено лице, установено в Съюза, което извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави;
- б) всяко данъчно задължено лице, независимо дали е установено в Съюза, което извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, и което се представлява от посредник, установен в Съюза;“;

(160) членове 369ш, 369щ и 369ща се заменят със следното:

„Член 369ш

Когато за вноса на стоки, различни от акцизни продукти, под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, не се използва специалният режим по глава 6, раздел 4, държавата членка на вноса позволява на лицето, което представя стоките пред митниците за сметка на лицето, за което са предназначени стоките на територията на Съюза, да използва специален режим за декларирането и плащането на ДДС при внос на стоки, чието изпращане или превоз завършва в тази държава членка.

Член 369щ

1. За целите на този специален режим се прилага следното:
 - а) лицето, за което са предназначени стоките, е лицето — платец на ДДС;
 - б) лицето, което представя стоките пред митница на територията на Съюза, събира ДДС от лицето, за което са предназначени стоките, и извършва плащането на този ДДС.
2. Държавите членки предвиждат, че лицето, което представя стоките пред митница на територията на Съюза, предприема подходящи мерки, за да се гарантира, че лицето, за което са предназначени стоките, ще заплати правилния данък.

Член 369ща

Държавите членки могат да предвидят, че при използването на този специален режим се прилага стандартната ставка на ДДС, приложима в държавата членка на вноса.“;

(161) в дял XIII заглавието на глава 1 се заменя със следното:

„Дерогации, приложими до приемането на окончателен режим във връзка с доставките на услуги“;

(162) член 372 се заличава;

(163) член 373 се заменя със следното:

„Член 373

Държавите членки, които на 1 януари 1978 г. са прилагали разпоредби за дерогация от член 28, могат да продължат да прилагат тези разпоредби.“;

- (164) член 375 се заменя със следното:

„Член 375

Гърция може да продължи да освобождава от данък сделките, изброени в приложение X, част Б, точки 2, 9, 11 и 12, в съответствие с условията, прилагани в тази държава членка на 1 януари 1987 г.“;

- (165) в член 387 буква а) се заличава;
(166) член 393 се заличава;
(167) в член 398 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Освен въпросите, подлежащи на консултация съгласно настоящата директива, Комитетът по ДДС разглежда въпросите, повдигнати от неговия председател по негова инициатива или по искане на представител на държава членка, които засягат прилагането на съюзните разпоредби за ДДС.“;

- (168) член 401 се заменя със следното:

„Член 401

Без да се засягат другите разпоредби на правото на Съюза, настоящата директива не пречатства държавите членки да поддържат или въвеждат данъци върху застрахователните договори, данъци върху залозите и хазарта, акцизи, гербови налози или, по-общо, всякакви данъци, мита или такси, които не могат да се характеризират като данъци върху оборота, при условие че събирането на тези данъци, мита или такси не поражда в търговията между държавите членки формалности, свързани с преминаването на границите.“;

- (169) член 402 се заменя със следното:

„Член 402

Режимът за данъчно облагане на услугите между държавите членки, предвиден в настоящата директива, е преходен и ще бъде заменен от окончателен режим, основан на принципа на данъчно облагане на услугите в държавата членка на местоназначение на доставката; на отговорност на доставчика за плащане на ДДС и на схема за единна регистрация за декларирането, плащането и приспадането на данъка.“;

- (170) член 405 се заменя със следното:

„Член 405

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

1. „Съюз“ означава територията на Съюза, както е определена в член 5, точка 1 преди присъединяването на новите държави членки;

2. „нови държави членки“ означава територията на държавите членки, които са се присъединили към Съюза след 1 януари 1995 г., както е определено за всяка от тези държави членки в член 5, точка 2;
3. „разширен Съюз“ означава територията на Съюза, както е определена в член 5, точка 1 след присъединяването на новите държави членки.“;

(171) в член 406 букви а) и б) се заменят със следното:

- „а) стоките са въведени в Съюза или една от новите държави членки преди датата на присъединяване;
- б) стоките са станали обект на тези режими или ситуации при въвеждането си в Съюза или в една от новите държави членки;“;

(172) член 408 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 уводните думи се заменят със следното:

„1. Следните се третираат като внос на стоки, когато е показано, че стоките са в свободно обращение в една от новите държави — членки на Съюза:“

- б) в параграф 2 уводните думи се заменят със следното:

„2. В допълнение към случаите, посочени в параграф 1, използването след датата на присъединяване на територията на държава членка от данъчно задължено или данъчно незадължено лице на стоки, доставени му преди датата на присъединяване на територията на Съюза или на някоя от новите държави членки, се третира като внос на стоки, когато са спазени следните условия:“;

- в) в параграф 2 буква б) се заменя със следното:

„б) стоките не са били внесени в някоя от новите държави членки, нито в Съюза преди датата на присъединяване.“;

(173) в член 410 параграф 1 се изменя, както следва:

- а) буква а) се заменя със следното:

„а) внесените стоки са изпратени или превозени извън разширения Съюз;“;

- б) буква в) се заменя със следното:

„в) внесените стоки по смисъла на член 408, параграф 1, буква а) са превозни средства, които са били придобити или внесени преди датата на присъединяване в съответствие с общите данъчни условия в сила на вътрешния пазар на една от новите държави членки или една от държавите — членки на Съюза, или които, на основание на техния износ, не са били обект на никакво освобождаване от или възстановяване на ДДС.“;

(174) приложение X се изменя, както следва:

- а) в част А точки 1 и 4 се заменят със следното:

„(1) доставката на услуги от зъботехници;

- (4) доставката на услугите на туристически агенти, посочени в член 306, и тези на туристически агенти, действащи от името и за сметка на пътуващото лице във връзка с пътувания извън Съюза.“;
- б) в част Б точки 5 и 6 се заменят със следното:
- „(5) доставката на услуги, извършвани от незрящи лица или от работилници за незрящи, при условие че тези освобождавания от облагане с ДДС не водят до значително нарушаване на конкуренцията;
- (6) доставката на услуги за официални органи, отговарящи за изграждането, подготовката и поддръжката на гробища, гробове и паметници за възпоменание на загинали във войните;“;
- в) в част Б, точка 8 се заличава;
- г) в част Б точки 11 и 12 се заменят със следното:
- „(11) доставката на услуги, състоящи се в модификацията, ремонта, поддръжката, чартирането и наемането на въздухоплавателни средства, използвани от държавни институции, включително на оборудването, вложено или използвано в тези въздухоплавателни средства;
- (12) доставката на услуги, състоящи се в модификацията, ремонта, поддръжката, фрахтоването и наемането на бойни кораби;“.

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до 30 юни 2022 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 юли 2022 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*